

BIBLIOTEKA

Zakl. Nar. im. Ossolińskich

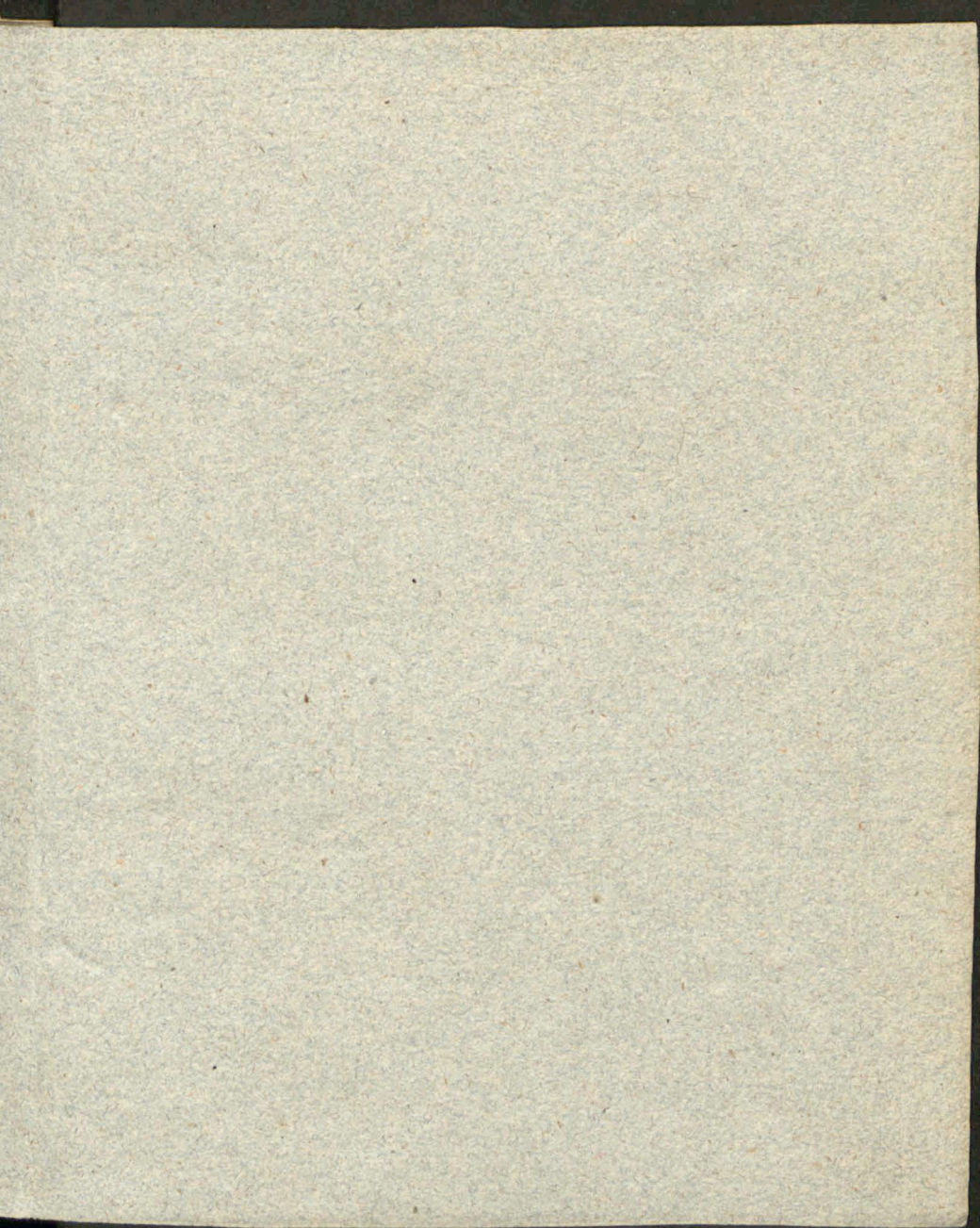
XVII

5326

Hauptstadt Kasan.

* ✠ * ✠ * ✠ *

HISTORIA

O

JEDENASTU

TYSIĄCACH

DZIEWIC.

*****

Conventu s. Corporis Christi
Drukowana

w Roku Pańskim

M. DC. LXXIV.

M. D. C. L. X. I. V.

XVII-5326-II

P R Z E Z A C N A

O

U R S U L I,

S. P A N N I E, Y

M E C Z E N N I C Z C E,

H I S T O R I A.

Zroznych Authorow Stárodawnych zebrána ; ná Instancia Wielebnych Panien Owinskiego Konwentu ; Zakonu S. Cistercieńského : á ná pobożná roznego Stanu Pánnom, y Młodzieniaszkóm zábawę, Wierszem udárowána Polskim,

O d W I E L E B N E G O

X. K A Z I M I E R Z A A U S P U R G E R A,

Zakonniká Klasztoru Oberskiego ; zakonu S. Cistercienskiego : á ná ten czas, Proboszczá Lobzenickiego, y Notáriusza APOSTOLSKIEGO.

Zá Pozwoleniem Zwierzchności.

*Fortunat z Meluzyna Fábuly zmyślone ;
 Majac dla proznujących Konceptá pieśczone ;
 Tak niegdy rozrywája mysl z frásowánemu ;
 Ze pod czas wiągę daja , Wierszowi płonnemu.
 Aczci jest Polityka , moy wiersz przeplatány ;
 Lecz w Prawdźcie nie swánuje : nie day mu nagany.*

JASNIE WIELMOZNEGO
J. M. PANA ZIGMUNTA
DZIAŁYNSKIEGO,
Wojewody Brzeskiego, Innowrocław-
skiego, &c. Stárosty,

WIELMOZNEY
J. M. PANNIE HELENIE.

WIELMOZNEGO Także
J. M. PANA STANISŁAWA
Krzyckiego, Podkomorzego Ka-
lińskiego, &c.

J. M. PANNIE APOLINARZE,
J. M. PANNIE URSZULI,
J. M. PANNIE ANNIE,
Ich Mościow Wysoce Urodzonym Coreczkom
Moim Wielce Mościwym Pánnom

A U T O R

Przy łásce Bożey, zdrowia dobrego: à Ich M.
Rodzicom, pociechy uprzejmie zyczy.

DEDI-

DEDIKACIA:

Wieniec wam zacne Panny, nioſę Li-
liowy: (wy.

Ktorem Urzuli S. z jał, z jey właſney gło-
ſa tu przy Hyácintách ſiołki rozliczne,
ſa roze purpurowe: Tulipany ſliczne.
Károſiały białe; ſa tez y czerwone:

Rozmaryn, z Szpikanardą Cypryſy zie-
lone. (tany

A że gorzkim Piołunem wieniec przepla-
Tak chciał mieć oblubieniec tey Panney
kochany,

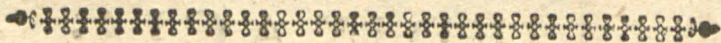
Przymiecieſz go odemnie; á ná głowki ſwoje
Kładzcie: czytając częſto, te wierſzy-
ki moje.

W. Moſćiow. Mego Moſći-
wego Pánſtwá.

Niegodny Bogomolcá, y Sługá uniżony.

X. KAZIMIERZ AUSPURGER, Profeſſ.
Oberski, Proboſzcz Lobzenicki.

Do Nabożnego Czytelnika.

Prawdzieć trudnym się poniekąd podiał rze-
czy, Nabożny Czytelniku; *Hystoria o Ur-*
szuli S. opisać: zwłaszcza iż jey w *Autho-*
rach Hystorycznych, skapo. Jednak ná goraca in-
stância *W. Pánien* zakonu mego, podiałem się tey pra-
cy; y stáratem się, o rózne, tak *Francuskich,* jako
y *Anglickich Hystorikow Księgi*: ábym się był czego
mogł doczytać. Ponotowałem tedy, cokolwiek mogłem
zebrać; y stosując się do stárego nášego *Cistercienskiego*
Brewiarza: *W* którym, *Lacinskim Ritmem,* o tych
S.S. Pannach, w *Officium Hystoria* opisana; tudzież
znalazłszy w *księgach,* których *Tytuł,* *Lilia Cistercii*;
o tymże *Świętym woysku,* *šerokie Elżbiecie S. Klasto-*
ru Schonaugienskiego pod Kolnem, tegoż zakonu *Prze-*
wielebney Xięgieny Rewelacie: wšytko to, *swym porząd-*
kiem zebrałszy w jedno; tę *Hystoria,* y tam y sam roz-
prošona: za przyczyna *Uršuli S. zgromádzitem.*
Więc, że różnica między *Pisarzami,* o *Oblubiencu Ur-*
szuli Świętey; ktorego jedni, *Synem Krola Fráncuskie-*
go, albo *Galliey*; drudzi *Synem* bydz rozumieja *Krola An-*
gelskie-

gelskiego: mnieysza to trudność. Dostyc na tym, że się
 n/syscy, w imieniu tak krolewica, jako ykrola Ojca jego,
 acz nie jednostaynie zgadzaja. Bo go jedni Eleuther-
 riussem, a drudzy Etheriussem pisał. Aleć to jedno.
 Bo dziwu niemaß, że za luty nayduje się odmiana.
 Jeżeli bowiem uważemy czas, ktorego kwitnał Cyria-
 kus S. Papecz: który także z temi S.S. Pannami, pod
 Kolnem Męczeńska koronę otrzymał: nayduje wpo-
 mienionych Elżbietey S. Rewelaciach, iż był osmnasty od
 Piotra S. na Stolicy Rzymskiej. W czym się także
 zgadza, czas Tyrannow, Maxima, y Affrikana:
 za których roskazaniem, re S.S. Panienci są pomordo-
 wane. To jednak pewna; że niebył Synem Krola An-
 glicy, oblubieniec Ursuli Świętę: ale Galliey, która
 się dziś, zowie Francia. A Ursula S. Córka była
 krola, wielkicy Brytaniey: która dziś Anglia zowie-
 my. Ale jakozkolwiek bądź; dostyc mię na tym: że
 Hystoria idzie porzadnie, y prawdziwie. To też do
 wiadomości podawam Nabożny Czytelniku; iż nie A-
 tilla, Krol Hunnow, ale niejaki Julius, tych S.S. Pa-
 nien, był morderca. Co się rzetelnie, w pomienionych
 nayduje Rewelaciach. Bo nie rychło potym Atilla,
 z Hunnami Swiat burzył. Jednak to nie odmienna;
 że y ten Julius Tyran, był Wodzem Hunnow. A dzia-
 ło się to okoto Roku Páńskiego Dwusetnego czterdzie-
 sto siódmego: za Cesarze Philippa pierwszego Chrze-
 ścianina,

ścianina; który z Synem Philippem, w Carogrodzie
 mieszkał: y tam zdrada Deciusa zabity. A ta An-
 glia, abo Brytannia wielka, przyjęła Wiarę Chrześcian-
 ska; jeszcze Roku P. Setnego Osmdziesiątego piątego: za
 czasow Luciusa Krola Brytanskiego, Pradziada S. Ur-
 suli; za sprawowania stolice Apostolskiej, Eleuteriusza
 Papieża, który czternasty był, w Regestrze Papieżow:
 O czym pisał, Wielebny Beda, y Ado, w kronikach.
 Czytajze tedy, dla Duchowney zabawy; a jezeli wczym
 wierś znajdzieś nie smaczny: proszę nie gorś się; gdyz
 com napisał: przy inszych pracach, y trudnościach, na
 wielka, (jakom wężey powiedział) Wielebnych za-
 konu mego Panien, napisałem Instantia.

ARGU-

A R G U M E N T.

Więtey Panney Vrsuli, tu się oz-
nawmuje

Ozczyzna, urodzenie; y to co cukruje,
Każdemu nabożnemu chęć do rozmyślenia:
Jak była Chrystusowi do upodobania.
Jako mu od młodości wiek swoy poświęciła:
By się z nim przez męczeństwo wiecz-
nie ziednoczyła.

S. I.

Jelkiego Krola Core stawic bede;
Ktora wŃytkiemu dawno swiatu slynie:
Lecz niŃ z swym piorem/ do pisma zasiede:
Uiechay mi Muza/ od Parnassu plynie:
Uiechay Orpheus zabrzmi w strony swoje/
By Melodeyne byly wierŃe moje.
Ciebie o Panno na ratunek proŃe;
Ktoras w czystoŃci Boga porodziła:
Ku tobie mysl ma/ y serce wynoŃe;
ByŃ mi te laske/u niego sprawiła:
Zeby mi krople z BoŃu wody zywey/
Uzyczyl na znaŃ powieŃci prawdziwey.

Insił Szlachetnych / głowa Brittannia /
 Miedzy zachodem / y Septentrionem /
 W Europie zdawna wielka Monarchia ;
 Pannie morzu / z twardym Orionem :

Te Oceanſkie fale oblewaia

Mnoſtwem okretow co dzien pochlebiaia.

Te Nieba / wielce ſwa Influenta

Udarowaly ; iż tam lud pieknoſcia /

Inſych przechodzi : przetoż dziś Anglia /

Ten kraj zowiemy ; ze ſynie wdziecznoſcia

Bo ſie Aniołom w urodzie rownaia ;

A nie dziw : ognia / ni mrozu nieznaia.

Panował ziemi / Maurus król przeſławny ;

Jako dzielnoſcia / taż y w Wierze ſwiety /

Nad inſych królów / onych czasów dawny :

Król iednym ſłowem / u Monarchów wzięty.

Gdyż go przez cnoć i mądrość wystawiła :

I wſjemu w obec Świata zaleciła.

Miał za Małżonkę Króla Hybernię

Szlachetną Corke ; *Daria* imieniem :

Znię Syna ſplodził / co był król Szkociei ;

I Państwo rzadził wielkim pochwaleniem :

I te / o ktorey będzie moia mowa /

Co czytaſz / uważ pilno wſytkie ſłowa.

Przy tym Synaczkę / wyżey mianowanym /
 Innych dał Pan BOG piaci królewicow /
 Z których był ieden BOGU powołanym
 W zakonie: drugich do nieba Dziedzicow
 To cne Małzenstwo Bogu darowało /
 Ale się na tym / nie nie osułało

Za Synow wzięli Coreczkę iedyń /
 Na Frimarę / której na Chrzcie / imię dali
 URSZULA; Za ta przedziwna przyczyna;
 Bo przez nie wielkie tajemnice znali;
 Jak Kwiat czystości JEZUSOWI swemu /
 Miała dac: y krew / wylać kwoli iemu.

S I I.

Gdy te Panne / w żywocie nosiła /
 Jey Rodzicielka; to mówiła sobie.
 O bym ja kiedy tak szczęśliwa była!
 Bym Corke miała; dałabym ja tobie
 Stodki moy JEZU: a dałabym szczęrze /
 Na wieczne z tobą miłości przymierze.

Nie zawiódła się / bo gdy swoje zorze;
 Jasny dzień przykrył / ciemney nocy cieniem;
 Gdy na się wzięło czarna płachta morze;
 A Miesiąc rzucił po świecie promieniem;
 Gdy się zwierz / z puśczy na łowy wybiera;
 Konię po pracy / bydelko zawiera:

Jako delikat / tał y pracowity /
 Na odpoczynek ida przyrodzony;
 Ubogi Chlopek / y Pan znamienity:
 Ten spi / ow chra pi ode snu zmorzony.
 Y ta ena Pani smacznym snem zmorzona
 Takim widzeniem z Nieba obdarzona.

Widziała Niebo farby lazuruwey;
 Jako nim słońce swe złociste włosy /
 Mając iasności dodać światu nowey /
 Rzuci: y trawę zdo bi Perła rossy.
 Jak w ten czas kiedy jutrzeńka powstaie;
 A swa pięknością ciepy ziemskie kraie:

Na niebie Gwiazde przedziwney iasności /
 Innych Gwiazd dzieśc w kół siebie majaca;
 Każda z nich znaczna niezmierney światłości
 Jak błyskawice / z gromu sie rodząca:
 Te iedenascie tysięcy zdo biło
 Slicznych Gwiazd. Piękne to widzenie było.

Rze ki rumiane / y karmazynowe.
 Dawaly z siebie lany przezrzoczyste /
 Okolo tych gwiazd; y drzewa Palmowe
 Czerwone Roze / fiołki ogni ste
 Widziec tam było: a konkurowaly /
 Do pierwşey gwiazdy / ktorey sie kłaniały.

Takim

Takim widzeniem była upewniona
 Królwa; bo tey Pustelnik powiedział:
 Ze Corke znaczy gwiazda pomieniona /
 O ktorey sen twoy. Gdyż gdym w Celli siedział /
 Widziałem iawnie / co sie tobie snieło:
 y to mi wshytko / Bostwo oznaymilo:

Szczesliwas nader o Pani szczesliwa!
 Co tak gwiazd niebu site ofstarniesz;
 Tak bedzie B O G U twa Corka zyczliwa:
 Ktora mu przy Chrzcie / nie dlugo darujesz.
 Bo site Panien / Oblubiencu swemu /
 Odda: y barzo mila bedzie temu.

Rzeki farbiste / y Fiołki białe;
 Roze czerwone / y Palmy zielone:
 Czystosc Panienska / takze serca stale;
 W miłosci B O Z E Y ogniem zapalone;
 Korony wieczney / Mieczenskiey zapłaty /
 Znak: tey zazjia / az wiecznemi lary.

Rzekł. A królwa na taką nowinę.
 Na ziemi padłszy / B O G U dziekowala;
 Mlajac radosci skuteczną przyczynę:
 Jastrych z wesela łzami polewala.
 Niechże tak będzie (prawi) J E S U dobry /
 Dziekuie żeś tak ku mnie niedzney szciodry.

Po tey modlitwie / krola nawiedziela;
 On widzac skronie / od pfaczu nabrzmiela.
 Bo sie nad zwyczay / barzo rumieniela,
 Pyta / dla czego oczy uplakane?

Nie z zalu (mowi) Matzonku Kochany:
 Lecz od radości mnie od B O G A daney.

Wszystek proceder sprawy powiedziela;
 Co tey Pustelnik teraz prorokował:

Ze ma mieć Corke; do tego przydała z
 Jz ia Pan J E Z U S wielce umiłował.

Ze Meczenniczka chce ia mieć u siebie:
 W czystey loznicy / na wysokim niebie.

A krol do nieba rece podniosł obie;
 Wiare dawaiać tak przedziwney sprawie;
 Dziekuie (prawi) dobry J E S U tobie:
 A prosze cos dać we snie / day na iawie.

Te przyszła Corke ofiaruieć wiecznie /
 Ze ia ulubisz; tak wierze koniecznie.

S I I I.

G Uż czas nastąpił Panney narodzenia;
 Wielkich Pan siła na to sie ziachało:
 Szczęsnego wszyscy życza powodzenia.

Grono Duchownych ktorych tam nie mało
 W kaplicy było; B O G A upraszaia:
 Nowego gościa / z radością czekaia.

Jak jasne Słonce / gdy z chmury wychodzi /
 Po dzdżach burzliwych / y po gradach śrógich:
 Złotka wesołe swe światło rozwodzi:
 W pięknych pokojach / y pałacach drogich /
 Swe rozposciera złote śnury choynie /
 Y rozwesela wšytek Świat przystoynie.

Tak sie / z krolowey jasność pokazała
 Gdy sie coreczka śliczna urodziła
 Brytannia sie wšytką radowała /
 Ze jey Fortuna nie uposledziła:
 Majac dziedziczkę krolestwa winšują:
 Jako swey Paniey służyć obiecują.

Dziękują BGD / a przyspasabiają
 Do Krztu Świetego / co potrzeba było /
 Do pogranicznych Posły rozsyłają /
 Narodow: żeby co żywo przybyło
 Na ten Akt; znacznych krotrow naproszono:
 Ktorem o mile / w Batach zajeżdżano.

Pierwey uziłi sie Cni goście ziachali
 Dziwne na Brzegach morskich porobiono
 Widoki / które / gdy sie przybliżali:
 Z wielkim nakładem / im pokazowano.
 Rozna Muzyka / różne Sceny były:
 Gdy jedne wysły / drugie nastąpiły.

Samo zaś morze/ jakby ich witało/
 Wdziecznością swoja/ w Okoliczne strony/
 Tak się wesole w ten czas pokazało:
 Jakoby z siebie dodało ochrony
 Cnemu Potomstwu/ tak cicho stanelo:
 Rzekłbys był że tey Coreczki pragnelo.

Y Morstkie Panny Syreny nazwane/
 Wieszpodziewanie na ten Akt spłynęły/
 Stanawszy blisko/ w łwiateczki przybrane:
 Slicznemi głosy/ wdzięcznie zakrzyknęły.
 Wesel się morze/ wbyscy się weselcie:
 Przyśley żeglarce/ Chyżo droge scielcie/
 W tym Posel przybył od Carogrockiego
 Cesarza; z którym dway Patriarchowie
 Z Alexandrieyskim Antiochenckiego
 Miasta Biskupi: a kżoż tu wypowie/
 Triumphy jakiet jakie widowiska z
 Były/ na morzu/ y lądzie igrzyska z

§. I V.

Czas naznaczono Nowonarodzoney/
 Krolewney/ już się do Chrztu wybierają
 Już miosa kżesnał złotem powleczoney:
 Co żywo widzieć wstół się ubiegają.
 W Kosciela wielkim mieysce sposobiono
 Gdzie przy nie małym gminie dziecię chrzczono.

Szesc par Biskupow w bogatych Insulach /
 Przed dzieciciem sło / w drogim Apparacie /
 Patriarchowie sli / w Perłowych szulach :
 Miedzy ktorymi Posel w Majestacie.

Niesiono za nim upominki srogie /
 Złote lancuchy : y Korony drogic.

W leciech podešla Pani / Dziecie nosła /
 Za ktora Kieźny pieknemi parami
 Szły az przed Kosciot : gdzie czekano Posła /
 Carogrodzkiego / z zacnymi Emotrami.

Wszyscy Krolewne ogladać pragneli :
 By ja widzieli / srodze sie cisneli.

Oddano Dziecie Kieźnie *Hetruricy*,
 Na rece / przy niey trzy Kieźny stanely /
Norweiska, Dunska, y wielkiey Szokocicy :
 Dwanascie Panien / tuż do uslug bely /
 Gotowe / ktore Tuwalnie trzymaly :
 Dla Ceremonij y pompy nie maly.

Posel Cesarzski stal po prawey stronie
 Dzieciciela / lecz ten przy sobie nikogo
 Niemial : gdyż Cesarz zawşse w swey ochronie
 Zostawac musi / z Dworem nieubogo.

Stalo Biskupow Przewielebnych kolo /
 Bazdy sie cieszy : każdemu wesolo.

Kantuarieyſki Biſkup / z powinności /
 (Bo tak w tym Paſtwie / z dawna zachowano)
 Lubo z pokory / w tym używał goſci /
 Ten Chrzcił dziecinę: która mianowano
 Urzula. A gdy Chrzci Świety Staruſzeł /
 Patrz jakie cudo! Dzieciatko fatuſzeł

W raczke ſwa wziawſzy onemu podalo.
 Wſzyſcy ſie cieſza / wſzyſcy mu winſują /
 Bo na to całe Kroleſtvo patrzalo:
 Patriarchowie Dank mu przypisują.
 Zaſłużyteſ to Biſkupie wielebny
 Ześ ſie na ten Akt ſtał dziaſia potrzebny.

Doſkonczyła ſie ta ceremonia:
 W tym upominki rożni prezentują:
 Już brzmi muzyki w dzieczna Harmonia
 Oycu / Krolowy / Dziecieciu winſują.
 Winſują braci Kleynoru drogiego
 Niechay zażywa wieku roſkoſnego.

Piękna przemowe Patriarcha ſtary
 Alexandrieyſki / lub po Grecku prawil:
 Jednak miał wielką chwale z kaźdey miary /
 Nie było tego / coby go poprawil /
 Bo mu ſłowa z uſt iako miód plynely:
 Na które wſyrtkie ſemry zamilkaley.

Wtedy Oracyę te wymowil słowa,
 Szczęśliwys Krolu Szczęsne Państwo twoie/
 Kościoła Święta uciešy sie Głowa:
 Gdy z twą Coreczką wyrzy Corki swoje:
 Na Gorze Syon słodko spiewaiace:
 Z Oblubieńcem sie Niebieskim cieszące.

To rzekšy / zamilkł. W tym ieden z Biskupow/
 Tak odpowiedział. O Kapłanie Święty /
 Boskie to dzieło / by z Piekielnych łupow /
 Tak wielki poczet był w Niebo przyięty.
 Nnie na Modlitwach także Oznaymiono:
 Iż o tym zdawna w Niebie uradzono.

Zatym w Karoce wszyscy powsiadali /
 A kawalkata osobno chodzila:
 Pacholcy piešo także Chłopczy mali/
 Kozna Piechota szeregi zdobila /
 Powrot na Pałac. Zgoła z každyey miary
 Nie było w niczym ganienia przywary.

§ V.

Uż sie na Pałac wszyscy przybliżaja
 Piechota w barwie rzedem sobie stoj:
 Już z Dział ochotnie głosne Echo daja,
 Ow sie nie tworzy / ten sie też nie boj.
 Stoja w kityszach cni kawalerowie,
 Usarze dzielni / y Arkabuzowie

Erchard Krolewić w 3 broiey Blachmalewey
 Diamentami bogato sadzoney /
 Zaidzie chyżo po bok z strony lewey /
 Kopiey grotem / w pierścien wystawiony
 Ugodzi: wszyscy przyznać to musieli
 Dawno takiego künstru nie widzieli.

Jaś powrocili stoly zastawiono
 Bogato / ile domu krolewskiego /
 Ze sie miał każdy do humoru swego /
 Wyciągał Honor: tak goście uczczono /
 Biedny Forysiek / dostatek miał wina
 Dostała mu sie przyprawna zwierzyna.

Alić straszliwa przyszła kursoria /
 Kiedy sie wszyscy przy winie cieszyli /
 Patrzcie z wesela wnet Melancholta /
 Smutna nowina wszyscy sie z trwożyli.
 Kilka set Galer tak sie podsądziło
 Pod zamek: ze już weyrzec y strach było.

Coby zacząć były tak sie domysłano.
 Ze sa Francuskie / bowiem Francuzowie
 Poganie byli: przetoż nieproszono
 Krola z ich Państwa / dla tego surowie
 Smutkiem wesele zakończyć myśleli:
 Zeby z tych przyczyn Państwa sie dobili.

Krol rozkazuje/ by sie dowiedziano/
 Co to za woyska? a dla ostrozności
 Armate co wstok zeby gotowano/
 Wiary/ Ojczyzny/ z prawdziwey miłości
 Kazdemu kaze bronie bez bojazni:
 Ktoby uchodzil/ ten nie ujdzie kazi.

Znacznych do Galer/ Poslow wyprawuja/
 Co za lud? czego po krolu zadaja?
 Zadney przyczyny/ prawie nie znayduja:
 Poslow jak owce/ z daleka strzelaja
 Widza z Palacu: ci spadaja z koni/
 Owi stromotnie uchodza w pogoni.

Obiecnje Krol contentowac tego/
 Ktoby z Palacu smial wyjachać smiele/
 A przyprowadzil jezuka sflusznego:
 Naznaczono mu upominkow wiele.
 Lecz wszyscy byli strachy nadzievani:
 Mogli bydz w Obec Torzami nazwani.

Bo widza nie zart/ siedm poslow zginelo
 A przecie wiedziec/ co za lud? nie moga/
 Kto sie chce ruszyc/ temu zdrowie milo:
 Tak zturbowani niepotrzebna twoga.
 A nie nie widza ze to omamienie
 Czartowski bylo: na ich pokuszenie.

Richard/3 Engardem/dway krolewicowie
 Dowazyli sie/w Nabycie jezyska/
 Tak rzekly sobie/w swym krolewskim slowie:
 Nieprzyjaciela dostaniemy w lyka.

Jedzmy co predzey Fortune usaymy
 Bogu sie naprzod w Opiekę oddaymy.

2 Wyjachawszy/ochotnie sfoczyli/
 Ku Portom morskim/a w tym geste strzaly
 Na nich puszczono: oni wyboczyli/
 Jak sie im zdalo/gdzie byl okret maly.

3 niego lub kule ogniste lataly:
 Zadnemu jednak rany nie zadaly.

Kozgniewali sie eni Bohatyrowie/
 Znakiem zbawiennym czola Nakryslili:
 Jak dway okrutni lwi abo Tygryowie/
 W Nieprzyjacielskie woyska tak sfoczyli.

Jako Kys gdy mu kto dzieci odbiera
 Wnet go pazury srogimi rozdziera.

Tak zapaleni za nie waza sobie
 Okrutne sinierci/ lecz znaku swietego
 Krzyza/ Niezniozly czarci: o tey dobie
 Znikli; wrzast tylko glosu Straszliwego

Dali: a Oni; Zlekiscie sie zbroie
 Glupi/ kto sie was brzydkie larwy boi.

Wnet powrocili/ na palac szesliwie:
 O jak ich wszyscy ochotnie witali?
 Zdrowia im zyczac dobrego/ zyczliwie
 Co to za mara/ pilno sie pytali.
 Ze od Diabla sprawowane dzieło:
 Tak powiedzieli: jakoż widzieć bęto.

A owi ktorzy poginac sie zdali
 Nad spodziewanie ludzkie obudzeni.
 Bo jak trup lezy/ tak ci lezac spali:
 Sromota ziecici/ iz byli zwiedzieni.
 Lecz iz sie na to sercem odwazeli;
 Te im odwage wszyscy pochwaleli.

Owi zaś ktorzy wyjachac sie bali/
 Torzem podszyci/ bez wpełkicy uwagi:
 Zawstydzivszy sie włacie sobie stali:
 Nie majac łaski/ niemajac powagi.
 Przyzna to każdy ze sa godni tego:
 Przeto iz byli serca zajeckiego.

S. VI.

SDy sie takowa poczwara stonczyła;
 Wielcy Biskupi/ tak krola ciešyli:
 Znał to widomy/ czarty zwyciezyla
 Dęśnula Swieta. Gdyż temu wierzyli/
 Ze na tym Morzu Diabli poznali:
 Jako przed czasem wojne znią przegrali.

Dopie

Dopieroż lo! wdzięcznie zaśpiewano/
 Muzyka wrzawa/y ta sie ozwała:
 y z Dział po bastach mocne laemo dano/
 Sama sie ziemia prawie radowała;
 Przez dwie Uredzieli słuſzney krotosili
 Zazyli goſcie/przy weſoley chwili

Potym ſie mile z kroleſm poſegnali
 z krolowa Pania/y z krolowicami/
 Urſule Swieta teſz pocalowali
 Ktorych y ona obiema rączkami/
 Do ſiebie tulac/mile oblapiała:
 A od radoſci ſkromniuchno płała.

Kozdawał im krol upominki drogic
 y blogoſlawiac/poſegnał ſie z niemi/
 Czeladz teſz wzięła podarunki ſrogie/
 Každy zoſobná/z worki bogatemi:
 A tak ſzczesliwie ſagle rozpuſcili
 z weſelem/wdrogi ſwoje ſie puſcili

Urſula Swieta dziecina pieſzczona
 W bojaźni Bozey roſła wſyrtkim miſa
 Jak od Chryſtuſa była ulubiona
 Wdziecinſtwie poznac iż tak czyſta była
 Ze w Czelczem ciełe Anyołem ſie zdała
 Szczesliwym ten był/na kogo weyrzała.

Wiec w Nabożenstwie / inſzych Swietych cnofach /
 Tak ſie kochala / iż rodzicy ſami
 Widzac jey Statek / w uczciwych przymiotach :
 Jawnie mowili / że jeſt Pan BÓG z Nami.
 y Domownicy wſzyſcy ja kochali :
 A jako Swieta / wielece poważali.

W Cnocie czystoſci / tak była oſtrożna /
 Uchoway BÓŻE / co przemowić było
 Co ſie nie godzi : Panienska pobożna /
 Wnet ſie gniewała / że jey to nie miło /
 Ze ſie tym brzydzi / tak lajała oto :
 Bo czyste ſerce / ważyła nad złoto.

Tak Swieta Panna / w krolewſkich pieſzczotach /
 Mogac zażywać delicyi wſelakich /
 Wolala jeczec w pokutnych obrotach :
 Strzegac ſie grzechu / y ſpraw ladajakich.
 Jey to pociechy / rozga / diſciplina :
 Modlitwy / poſty / jey ſmaczna zwierzyzna.

Pana JEZUSA tak zamilowała /
 Ze mu w lat ſiedmi czystość poſlubila :
 A na przymierze / ſerce mu ſwe dała /
 Od ktorego też / wieńcem / co go wila
 Naſwiera Panna / jeſt udarowana :
 y zwiim Pierſcieniem złotym zrekowana.

S. VII.

GDy lat dwanaście Panna wieku miała /
 Ale tylko w Panstwach swoich znamienita /
 W inszych Królestwach rey sławy dostała:
 Bo o niey w śędy wieść była obfita /
 Ze niemaś rowney / ktoraby grzecznością
 Z nią zrownać mogła: y z wielką mądrością.

Po ludzku mowie. Tak uważay sobie
 Jakobys widział / trzy sliczne Boginie /
 A oneida w przeswietney ozdobie:
 Wieś jak Dianna urodziwa slynie /
 Przy Koroey Pallas z Minerva stojące:
 Applauzy czynią Ursuli pieśzające.

Własnie jak Lutnia dzwiek wesoly daje /
 Y jak przy pięknym tańcu Cetrze brzmiącey /
 Ku Melodicy dosyć głosu staje:
 Jak dzwiek wydawa / dzwon sie kołysacy /
 Abo jako huk zdziała burzającego /
 Wiatr przez las niesie do Pola dzikiego:

Tak w różne Kraje / rozgłoszona sława,
 Ursuli Swiercy / jako nrodziwa /
 Jako jest madra / pełna Włówin Wława /
 Daleko plynie. A że wieść prawdziwa /
 Kozni swym Ekstatem pytają sie o tym:
 Swe Intencje / chcąc wyjawic potym.

Jeszcze na ten czas/ wiara **CHRZYSTOŚCOWA** /
 Nie była wśpedzie wiadoma każdemu /
 Jeszcze Pogaństwa nieważna głowa /
 Raz sie poddawşy **Czartu** przekletemu /
 Ofiary jemu / tak **BOG** czyniła :
 Y całym sercem / w ślepocie śluzyla.

W ten czas **Agrypin** w **Galliey** królował /
 Która tych czasów **Francia** sie zowie :
 Ten chciał / aby mu każdy król oddował.
 Tyranstwo jego / kżoz taki opowie ?
 Kto **Niewstydlivość** ? Kto **Mordy okrutne** ?
 Przyczyna tego **Pogaństwa** wierutne.

Był to **Pan** **Pyśny** / y **hardości** takiej /
 Ze sie bydz **Bogiem** na świecie rozumiał /
 W swojej **impresie** / tak był **ladataki** /
 Jakby nauki on sam wśytkie umiał :
 Za nie miał sobie / by **Naymożnieyşego** /
Kziąze y **króla** / **Cesarza** samego.

Obfitość ziemi / y **kraje** **şerokie** /
Piekność / **wesołość** / jak **Samego** **Kaju** /
Miasta **budowne** / te **morze** **glebokie**
 Y teraz **zdobi** ; wiec **roznego** **gaju**
 Jak tam nie **skap** / owśem **wielkie** **bory** :
 W **wśelkich** **potrzebach** **dodaja** **podpory**.

W złoto/pieniądze/iaż był Pan bogaty/
 Zrad znać/ iż wielcy Rzymscy Cesarzowie
 Sami Rzymianie przed dawnemi laty:
 Choc im na pomoc sli Nożni Krolowie:
 A przecie rzadko kiedy co wskorali.
 Nie dziw: bo złotem/iaż piastiem sypali.

Ten Krol Agrypin/miał syna grzecznego/
 Co większa! tylko iedynaż kochany:
 W Reputacley/iaż v Oycy swego/
 Tak w całym Panstwie/iż w enoty przybrany.
 Lubo Poganin zcheci przyrodzoney:
 Znac był od B O G A w Niebo przeznaczony.

Zgoła to onim moge mówić smiele;
 (Czemu sie barzo wśyscy dziwowali)
 Ze był stateczny/ y nie mówił wiele:
 Y dla tego go wielce poważali
 Był sprawiedliwy/ y serca stronnego:
 Oycy ile mógł/ odwoodził od złego.

Takci y ciernie/piękna roża rodzi/
 A te/ subtelna swa reka urywa/
 Panna: a przecie nic palcom nie škodzi/
 Yowsem kwiecia/co wiecey przybywa.
 Szczep dobry czasem złe dawia Owoce:
 O co sie często gospodarz kłopoce.

Wiele zlych dziatek / z Rodzicow cnotliwych /
 A ktoz jest / kto wie dziwne Boskie sprawy?
 Wiele z zlych Matek / Corek swiatobliwych:
 Czeszo syn czeka Oycowstkiey poprawy.

Syn / myśli Swiete / czeszo w sercu nosi:
 Za złość Oycowska / Pana BOGA prosi.

Zacne miał imie ten Młodzian wspaniały /
 Eleuterius; y dziwne przymioty:

Miał serce czyste / a za wstyd nie mały /

Rzeczy nie czyste / y swieckie niecnoty

Poczytał sobie: kto go wczym notował /
 By o tym milczał / tego uradował.

Ten o LIRSZULI iako sie dowiedział /

Jako jest grzeczna / iaki jest urody?

Jakiey wdzięczności? tak Oycu powiedział.

Mam pewne o tym cny Oycze dowody /

W bliskim samsiedztwie przez morze burzliwe
 Szczęście mi służy nader / y zyczliwe.

Bo mi żeglarze o tym oznajmili /

Ze w Brytanniey jest taka Krolowna /

By sie malarze na to sposobili /

Inże malowac: żadna iey nie zrowna /

Natura iey w tym nieuposledzila /

Chciałby malowac: wnetby sie zmienila.

To rzekłszy wstydem zarumienit skronie /
 Ze sie tak przedko z sekretu wyiawil:
 Słozywłszy glowe na Oycowłskim tonie /
 Co raz powiedzial/ rzetelniey poprawil.
 Ach Oycze myly/ iakom iest zraniony!
 Ogien mie pali kłniey/ nieugasłony.

Zamilkł. Krol widzac iż Syn frasobliwy /
 A ze go kochal niewypowiedziane:
 Taki wypuscil glos swoy przeraźliwy /
 Nad ludzki domysl/ y nad spodziewanie.
 Zaraz miec bedziesz czego zyczysz sobie /
 Y czego pragniesz: wnet sie stanie tobie.

Pisz Sekretarzu/ z Mego rozkazania /
 A nie odmieniaj y iedynego slowa /
 Bez przypowieści/ także bez przydania
 Niech bedzie jasnie ma rzetelna mowa:
 A rozkazuiec/ nie tłumacz mey rzeczy /
 Coć kaze/ pisz tak/ a miey to na pieczy.

Krolu Brytanski/ piše to do ciebie /
 Ty wieš potege/ ty wieš sily moje /
 Zem BOG na ziemi/ lub iest BOG na Niebie:
 Jego nie wazac/ wezme Państwa twoie.
 Lecz iezli Corke dasz Synowi memu:
 Poradzisz sobie/ y Krolestwu twemu,

A ieżeli nie chcesz na me rozkazanie
 Uczynić tego/ Niecz cie pozrze srogi:
 A gdy nie będzie żadne zmiłowanie/
 Ani też znaydziesz do ucieczki drogi:
 Swemu niebezpieściu przypisać to musisz/
 Uziłsi śmiertelney gorzkości zakusiłsi.

Ten list swą ręką Krol zapieczetował/
 Z którym/ co przedzey wielki Posel iachał:
 Wszytko szczęśliwie sobie obiecował.
 Jednak nim posel na miejsce przyiachał/
 Opaczne fata szczęście obroczył:
 Bo go z Okretem/ w Morzu zatopily.

Jedyne Chłopie na drzewie spłynęło:
 Ktore Awizy smutne powiedziało.
 Posel utonął/ wszystko poginęło:
 A jednym słowem/ wszystko się zle stało.
 Krol iednak pyśny/ nie nie zatrwożony:
 Bazalaby był inşy naznaczony.

Jako pies wściekły! bez uwagi bieży/
 Choć kto ku niemu zostra brońa godzi/
 Lub go kto zrani/ y na ziemi leży:
 Kto sie nawinie, przecie temu płodzi!
 Tak ten w Szalonym zamysle zwiędziony
 W drogę wyjechał: gniewem zatruşony.

§ VIII.

WTey Materiey gdy sie nie spodziewał/
 Cny Krol Brytancki mieć possa zadnego/
 Gdy po pátacách chodząc/Psalmy spiewał:
 Wnet przestrášony/z widzenia takiego/
 W ten czas/gdy jasne słońce zachodziło/
 Y wdzieczna Niebo zorza ozdobiło.

Zniennaćka uyrzy obłok na zachodzie/
 Jakoby krwawy/nad nim trzy korony:
 Y okret wielki/wywrocony w wodzie.
 Widzi y Galler wielki z drugiey strony/
 A z niego strzaly/ iako grad latały:
 Y w trzy korony/gesto ugadzały.

Przetoz zawola co wskok Astrologa/
 By sie przypatrzyl tym dziwom na niebie/
 Co to jest za znak? uznaway dla B O G A:
 Jezeli sprawdzisz/ udaruie ciebie.
 Czy nie Prognostyk iaki Państwu memu?
 Czy teź ruina Krolestwa iakiemu?

Astrolog lubo zdawna doświadczony/
 Znal sie na gwiazdach/y w Astronomiey
 Inśnych celował: bo byl nauczony/
 Jako w Medice/ tak w Philosophiey/
 Jednak zdumiały powiedzial Krolowi:
 Ten znak/ jest cudo tajemne człekowi.

Krolnie wieczeral/ wielce zturbowany/
 y do pokoju sędł coreczki swoiey:
 Każdy obaczył/ porzawszy ná sciany/
 Cien dziwna nakryta Kycerza we zbroi:
 Który z Ciecwy k Corce strzala mierzył/
 y wypuscivszy/ w serce ja uderzył.

Jaś golebiowi/ gdy kto golebietá
 Zgniazdá wybiera/ on zarliwie wzdycha/
 y z swa sámiczka; nedzne Niebożetá/
 Każde z nich ledwie od żalu nie zdycha:
 Tak y Krol w ten czas/ od smutku strapióny/
 Miał w sercu bolesć y žal niestłonczoney.

Krolowa iák sie tego dowiedziála:
 Zaráz omdlawiwszy/ upadła ná ziemié.
 O czegożem ja smutna doczekála?
 Bog mie chce stárác: zá grzechowe brzemié.
 Znac Krolu dziwnych rzeczy doczekamy:
 Miásto póciechy/ frasunku doznamy.

W tym ciche sępty pókoj nápełniely;
 Jakby coś chciało Krolowi powiedziéc:
 Aż se dwie Pánnie Nieznácznie skłoniely/
 Mowiac Krolowey. Masi to Krol wiedziéc?
 Ze tu Pustelnik przed pókojem siedzi:
 Czy tu wniść moze? záda odpowiedzi.

Zradośćia Pani Krola pocieszyła /
 Przyszedł Pustelnik co nam prorokował /
 O corce: pierwey niż się narodziła /
 A Krola nam B O S / z łaski swey darował.
 Prosić go kaza / y powstała kniemu:
 A z Nabożenstwem / miejsce dadzą temu.

Odpoczał trochę / starszeńszędziwy:
 Potym przemówił. O małowiernicy!
 Zaż nie pomnicie / iakie były dziwy /
 Przed narodzeniem Bostiey mitosnicey /
 Urszuli, waszey Cortki požadaney /
 Przez ten wasz kłopot / godniscie nagany.

Wiedzieś za pewne / że to Bostka wola /
 Iż Cortka wasza Meczenniczka bedzie:
 Niemiecka się krowa ieię / skropi rola /
 Za co w pałacach Niebieskich zasiedzie /
 Z swym obłubieńcem: tak mi B O S objawił /
 Uziłi te Panne / na ten świat wystawił.

Ować to gwiazda / o Pani pobożna /
 (Wesoła twarzą / do Krolowey rzecze.)
 Owa; co w insey gwiazdy była można:
 Tey się rzart zleknie / y przednia uciecze.
 Korony / znaćza / krotes widział Panie:
 Dwoygą rodzonych przy Ursuli stanie.

Wiecey

Wiecey nie mowie/bo mi sie nie godzi/
 Rozszerzac rzeczy/ lecz toć obiecuse:
 Na Boskiey łasce/o krolu nie schodzi/
 On ciebie rzadzi: y za toć slubuje.

Coreczka wasza tak iest mila Bogu:

Zmia nie chybicie Niebieskiego progno.

To rzekłszy/ na dol schylił swoje głowe:
 y podziękował przy szczęśliwey noey
 Powinśowaniu; skonczył swoje mowe:
 Woda swiecona/ dla Czartowskiej mocy/
 Połoy pokropiel/ y siedł w swoje strone:
 Krolestwo w Boska oddawşy obrone.

Krol też z Krolowa/ wielce ucieszeni;
 Posli na połoy/wielbiac Pana B O G A:
 Ze iego łaska byli wybawieni/
 y minela ich nader straszna trwoga.

W wielkiej Nadzieiey spac posli bezpiecznie.
 Na woła iego dawşy sie skutecznie.

S X.

Uż noc minela/ iuż y zorze zasły;
 Jasna jutrzienka swiecila wesolo;
 Już wşytkie gwiazdy/ za iey światłem z gasły/
 Już sie słoneczne ma pokazac kolo:
 Już stracił miesiąc swa iasność Nabyta/
 Cieniem sie pokrył bladoscia przyrzycia.

Już zwierzę drapieżny do łamy się wraca/
 Strachy ustają/ już wesoło wśpedy/
 Już żołnierzowi straż się nocna straca:
 Odprawują się nabożne obrzędy/
 W Świątyniach Pańskich; już gospodarz wstaje:
 Już gospodyni Czeladce iśćc daie.

Gdy w tym wesoły dzień się pokazuje/
 Z rosią z trawą gdy już opadała:
 Król się polować z Dworzany gotuje;
 Bo mu pogoda ktemu podobała:
 Myśliwey trawia/ drudzy psy sforują/
 Drudzy zaś sieci zdartych poprawują.

Już Mastralerze łonie posiadkali/
 Wym też na przedce śniadanie wydano:
 Ziadłszy/ żeby się w pole co wstok brali/
 Dwakroć brać z misy/ raz półkuć kazano:
 Tak chęć natowy króla uwodziła/
 Ale mu inja sprawa przeszkodziła.

Dadza znać; Wielki Posel ze Franciey/
 Przybył/ nad zwyczaj z pięknym Apparatem:
 Tak dawno żaden nie był w Brytanniey.
 Bo był ozdobion/ tak król/ Macestatem.
 Walisa się też za nim kompania
 Z wielu Kycerzow cna assistencia.

Zaledwie wysiadł z Okietu pieknego/
 Audiencyey zaraz affektnie/
 Ze jest posłany/ od Krola możnego/
 Na Perore sie wspaniała gornie:
 List w złoto głowu in nac obwiniony/
 Bieży na Palac/ lubo nie prośony.

Krol z Presumpciey Pogańskiej zdumiały/
 Senatorow swych/ do siebie przybiera/
 Y Poczet Dworzan sprowadza nie mały
 Którym rzecz Posła hardego otwiera/
 Czy go przypuszcic na Audiencia?
 Abo mu kazać nazad z konfuzią?

W tym Arcybiskup/ tak swą rzecz prowadzi.
 Nie dziwny Krolu/ Panie miłościwy/
 Głupstwu Pogana; wiedzieć nie zawadzi:
 Czego tak przedko/ zechce popedliwy?
 Na co y wszyscy wobec zezwolili:
 Primasa zdanie/ zgodnie pochwalili.

Przysć Posła kaza. On w swęy nadetosci/
 Ledwie co na dol swęy głowy nachylił.
 Na tom tu posłan/ do twey Wielmożności.
 W pewney Nadziciey bym sie nie omylił;
 Juz mi w tym Morze fawor pokazáto:
 Bo mie szczęśliwie/ do Portu przygnáto.

Jestem od Króla Posel Francuskiego;
 Zwyciescy Swiata; ktoremu choduję.
 Mozne Kiazeta; za Monarche swego /
 y Pána znajac: zdrowia mu Winšuję.
 Na jego imie drza odlegle kraje:
 Bowięm / komu chce z Królow / temu łaje.

Do ciebięm tedy / o Królu posłany;
 Nam przy tym liście dość kosztowe dary:
 Jest y koń w drogę kleynoty przybrany;
 Pán Moy zyczacci zdrowia z každy miary /
 Toć præscentuje: zebys w długie lata /
 Wesolo zażył / z nim pospolu Swiata.

Głos ten brzmi dawno / w Palacach wielmożnych /
 Pána moiego; iz maś vrodziwa
 Corke: Nad Cory Monarchow przemożnych.
 Bo ie pięknoścía / przechodzi prawdziwa.
 Przechodzi slawa / w Nadrość obfituie:
 Kto o niey slyšy / barzo sie dziwuje.

On też ma Syna / wielce wspaniałego;
 Lub w Młodym wieku; lecz takiey dzielności;
 Jakby kto widział w leciech doyrztałego /
 W Rycerskich dzielach przy jego grzeczności.
 Ma dość urody / ma rostopna głowe:
 Piękne postępti / y łagodna mowe.

Temu sie Corka twa / tak siodka stala /
 y Serce mu tak zranila miłością:
 Zeby mysl jego / zbydz zdrowia wolala /
 Nizli uslyšec / z swa wielka żalością /
 Gdybys ia Krolu / miał odmowić iemu :
 Podpadłby Fatum pretko Smiertelnemu.

Cozby za korzysć ztego twoia byla ?
 Zlastki / Nienawisć stalaby sie taka /
 Z ktoreyby pretko Strašna zakwitnela
 Woyna : potezna y nie ladaiaka.
 Zebys nie sprostał Kolori moiemu :
 Krotko podawam rozsądkowi twemu.

A gdzie uczynisz / o co prosza ciebie ;
 Przymierze ztoba Krol Stanowi wieczne :
 Dodac pomocy , w každy twey potrzebie ;
 Zlotem / y ludzmi : y Handle bezpiecne /
 Z obu stron beda w Państwie sie krzewily /
 Jakby sie w jeden Narod obrocily.

y przestał mowic. Wtym go prowadzono /
 Na Palac wielkim Postom zgotowany ;
 A na odpowiedz / Seim wielki zložono.
 Posel Nakładnie by był czestowany /
 Doyrzec kazano. Wtym z Kancellariey
 Uniwersaly śly / po Brytanniey.

URSZULA Świeta / nie o tym nie wie dziać /
 Na modlitwie się przez Noc zabawiła :
 A spracowana / zdrzymała się siedząc /
 Takie widzenie / jak na jawie miała.
 To przez pięć godzin bez przestanku trwało :
 Jeżeli nie daley / jako się iey zdało.

Widzi w jasności swego oblubienca /
 W Koronie złotej / y Szacie kosztownej
 Miał w ręku Sceptrum ; a na nim dwa wienca :
 y dwa pierścienie ; także niewymownej
 Piękności lancuch ; kamieniami Sadzony :
 y Płaszcz Szkarlatny / we krwi umoczony.

Z uniojnością mile przywitała
 Kochanie swoje ; z wielkim pocieszeniem
 y Nabożenstwem : pilno go pytała /
 Bardzo zdumiała takim widzeniem.

Proszę moi JEZU / kochanku iedyiny /
 Otwórz mi Sekret / tak dziwny przyczyny.

Co to za wienca ? y co za Pierścienie ?
 Co lancuch drogi ? y Płaszcz purpurowy ?
 We krwi zmaczany ? dziwne to widzenie !
 Podobno jest znak / rzeczy takis nowey ?

Naucz mie JEZU Pánie Najmileyszy :
 Moi Oblubiencze / kwiatku Najslieznieyszy.

Jak z czarney Chmury gdy słońce wychodzi/
 I uwesela Łaty świata wśwego/
 Jak słiczne kwiecie/ziemia w Wiosnę rodzi/
 I rekreie Oczy patrzącego:
 Tak w dzieczone słońcie/pełne weselności/
 Ujrzała w wielkiej Łu sobie miłości:

Bo sie poważnie na nie uśmiechaiać/
 Tak ia pozdrowił. Urzulo Kochana/
 Wesel sie: ktemu (reke iey podaiac)
 Kaduy sie (prawi) ma corko wybrana;
 Oblubienico miłša nad tysiacę
 Anyolow chory: ozdoba swiecaće.

Nie trwoż sie tymi co widzisz znakami/
 Moia to sprawa/ y ia tym kieruje:
 Napelni sie świat wielkimi cudami.
 Gdyż tak goraco każdego miłuje/
 Żebym rad wszystkich wprowadził do nieba:
 Wiecznego bym im rad użyczył chleba.

Przetoż te znaki ma siostrzyczko droga
 W wielkac sie predko pocieche obroca/
 Lub sie piekielna na cie iedza sroga
 Grozi: iednak iey hamulcem utroca.
 Zwycięzysz czarta/a po krwawym boiu:
 I wiela dusz wnidziesz/ do mego Pokoju.

Posel tu przybył do Oyca twoiego /
 Ciebie w Malzenstwo z grozba affektuje /
 Enemu Synowi Krola Francuskiego:
 A ten cnot pelen / tylko potrzebuie /
 Zeby mie uznal iako stworzyciela:
 Iako zbawienie / tak odkupiciela.

Przetoż te wiencie / y te dwa pierścienie /
 Znak iest waszego Slubu przeswietego /
 Tu opuście / ziemskie dobre mienie:
 W niebie doznacie Malzenstwa czystego.
 Tam wam loznicza iest nagotowana:
 Z żadną rosfosa swiecka nie zrownana.

Wiec / byś radosci wiekszey w tym nabyła /
 Na ten Krolewic / siostrze / Tamaria
 Imieniem: y z tą bedziesz wiecznie zyła.
 Bo mi tak miła / iak iaka lilia:
 Tym ia lancuchem / do mnie pociagniecie.
 A przez Chrzest mnie ia wiecznie daruiecie.

Lecz krawwym Plaszczem / bedzicie odziani /
 (Purpura bowiem stanu Krolewskiego /
 Należy) byscie w nun byli poznani:
 Gdy wyleciecie krew / kwoli mojemu
 Imieniu / za co korone wezmiecie:
 A do niebieskiej loznicy wnidzicie.

Chce tedy byś to Oycu powiedziała/
 Niechay uczyni nadzieie posłowi/
 Ze nie odmowiś/y żeś słowo dała/
 Jezeli beda dość czynić gotowi/
 Na kondycie/ y na punkta słusne:
 Złożywśy z serca/dumy animusne.

Gdy słodki JESVS/te swa skonczył mowę/
 Ręke ujawśy/mile pocałował/
 Kochanki swoiey/y na iciey głowe/
 Wieniec położył/y pierścien dąrował.
 Ten (prawi) kleynot daś czasu swojego
 Krolewiciowi: z roztazania mego.

Jakieby miały bydz/ te kondycie/
 Powrotnie Posel iak stanie osoba/
 Przed Oycem twoim/ y Ceremonie
 Powinne odda: ia tu bede z toba/
 y naucze cie. Wrym zniklo widzenie:
 Sercu niezmiernie dawśy ucieśenie.

Jako woss znagła rozgrzany topnieie/
 Ják ostrą kosa kwiat podciety leci:
 Jako praśyna od zaku truchleie/
 Kiedy nie znajdzie w gniazdeczku swych dzieci.
 Tak ena Urszula, z testności omdlewa/
 Po Oblubienicu: iuz ledwie co ziewa.

Jednak preciechno przyśedhy do siebie:
 Kochanka wola. Ach! moje pieśzory/
 (Mniamała bowiem że już była w niebie)
 Mój sliczny JESU! syram twej ochoty.
 Już ugas Ognia/ przestań serca palic:
 Gotowam JESU/ tak chceś ciebie chwalc.

S. XII.

WTym czas seymowi przyśedł naznaczony/
 Senatorowie wszyscy sie ziachali/
 Posel, żeby był predko odprawiony/
 Nalega: coby mu za respons dali?
 Niewiedza zgola/ scodze sie turbuia:
 Iz niespodzianie/ strasna woyna czuja.

W ten czas Krolowa Panna nawiedziela/
 Z Kozana twarza; pełna wesolosci:
 Z nislím poklonem/ do niey przemowiela.
 Życzec cna Marko Bostiey szczesliwosci/
 Niech nie turbuie Krola ta nowina:
 Bo tak BOG chce mieć/ iego to przyczyna.

Nim rzecz skonczyła/ az Krol we drzwiach stoi/
 Corke wyrzawşy/ od zalu zdumiaty/
 Kozne ma myśli: bo sie onie boi/
 Słowa nie może przemowić struchlaly.
 Corka go cieşy/ Oycze/ me Kochanie.
 Nic sie nie frásuy: boć to Bostie zdanie.

Odpraw ták Posta/zem ja iest gotowa/
 Bydz przyacielem/cnemu Młodziencowi:
 Jezli mi mego Parolu dochowa/
 Jáko nalezy wielkiemu Krolowi.
 Niechay tu przysle Posta powtorneho.
 Dam kondicie/do Aktu takiego.

Wez upominki/znac przyiazni dobrej/
 Wzaiem sam posli/z skarbú drogie dary:
 Niech y on uzna/zes y ty Pan szodry/
 Zes iest wspanialy/ y niemasz przywary:
 A ufay B O G U ktorego to dzieło/
 Ktory ták chce miec/ bo mu to znac mieło.

Wlasnie/ ták gdy Kro w głebi morskiej tonie/
 Nie máiac znikad żadnego ratunku/
 Mniema że lezy iuz u dna ná łonie/
 A w tym go wyrwie ktokolwiek z trafunku:
 A sobie przyszedzsy/ wielce sie raduje/
 Y B O G U że go wybarwil dziełwie.

Ták Krol póciecha ziety niespodziana/
 W spomniawszy sobie przestę obiawienia/
 Zasiadł Maiestat: y z twarza rumiana/
 Do Posta rzecze. Chceli zezwolenia
 Twoy Pan mey corki: Posta powtorneho/
 Na kondicie/ niech posle madrego.

Wnet sie seym skonczył; w tym z Oboiey strony
 Przepysne barzo upominki dano /
 Posel rozpnieza zagle w Morstkie brony /
 Co wstok jakomu z dawna rozkazano /
 Miatac otuche / do domu powraca:
 Mniema zradości / ze sie droga spraca.

Zefiry szczesne / tak mu posluzily /
 W Niebo samo / bylo mu wygodna:
 Nad spodziewanie / wnet go przypedzily /
 W domowe progi swa wdzieczna pogoda.
 Sanal u Portu Panstwa Francuskiego:
 Co sie donioslo Dworu Krolewskiego.

S. XI.

Zaraz Krolewic / wyiachał z Palacu /
 Z Siostra Krolewna w lektyce bogaty /
 Na zlotem tkanym siedzac materacu:
 Ktorych od slonca / blyszczely sie szaty.
 Nie mogac wytrwac / azby wysiadł z nawy
 Posel / z Responsem: na zielone trawy.

Ledwie przywita / postal z trudzonego:
 Pyta z Affektem. A coz sie tam dzieie?
 Sprawiles dobrze? iestli co pewnego?
 Posel z weselem / na Pana sie smieie.
 W Bogu nadzieia / zec fortuna sluzy:
 Kto reyc ta Panie zycze iak naydluzy.

Lecz mniey należy/ abym ci powiedział
 Wielkie Sekreta/ samemu Krolowi
 Tylko opowiem/ aby on sam wiedział:
 Tak przywoito wiernemu Posłowi.

Synu Krolowski/ nie miej za złe prośbę:
 Ktory mie posłał/ temu rzecz odnośkę.

Krolowić Sekret trzymac obiecuje/
 Prośac dla BONA/ zeby mu objawil:
 Zaraz mu Kleynot kosztowny daruie/
 I przysięga/ iż ia/ nic nie bede prawil/
 Czego sie zwierzyś sobie życzliwemu
 Przyjacielowi: ufay słowu memu.

Widzac tak Panie w Affectach gorace/
 Ufał ze stanie w swojej obietnicy:
 Patrzaiac iak ma setce goraiace.
 Ogniem miłości/ k swey oblubienicy/
 To mu oznaimil. Za Kondiciami/
 Panna nie gardzi/ twemi uslugami.

Tych sie bynaimney mnie nie powierzono
 Atoli com mogł zasiegnac zdaleka:
 Jak sie w gospodarze mojej domyslono/
 I zrozumialem z pewnego czlowieka:
 Ze masz na wiare przystac Chrystusowe/
 I pod krzyż jego masz schylic twą głowe.

Na co Krolewie. A coż to za wiara?

Jakie obrządki/ y Ceremonie?

A Nabożenstwo iakie? y ofiára?

Co za swiatnice? iakie w nich stacie?

A Posel. Tak mi sie tam spodobalo:

Wtey wierze umrzec/ zeby mi sie zdalo.

Potym Krolewiec na swa siostra skinie /

Ktora nad morzem Kamyczki z bierala:

Ona do Brata predko sie zawinie /

Domyśliwszy sie/ żeby sie spytala:

Jezli sie widzial na oko z Krolowna?

Jezli to prawda ze nie widzial rowna?

Tak jest (odpowie) Niewypowidzianie

Sliczna to Panna/ y wdzieczney urody:

W moim rozumie/ takowe jest zdanie /

Chooby nie miała naymnieyszey ozdoby /

By kmieca smata przyodziana byla:

Nad inszych tysiac/ twarz by iey swiecila.

Po piecdziesiat kroc moze to rzec smiele /

Widzialem Panne/ z wielkim podziwieniem /

(Bo na kazdy dzien siadala w kosciele:)

Dziwnie nabożna: a z mým zadumieniem /

Kęsa swa własna/ ubogim dawala

Talnużne: y ich mile pozdrawiala.

Rzekł. A wtym Poſta do Krola wołaia;
 Ten w Maieſtacie ſiedział; otoczony
 Kolem Senatu: á pilno ſłuchaia/
 Co rzecze Poſel; y iáſ nauczony
 Da Relacia Krola Brytańſkiego?
 Jezli po plecach Syna Krolewſkiego?

Poſel ſtanawſzy iuż politycznieyſzy
 Niż przed tym bywał; bo w inſey Naciey
 Przeirzał ſie w rzeczach: y był poważnieyſzy;
 Kształtny uczynił ſens ſwey Oraciey;
 Z wielkim poſtonem Krola powitaſy:
 Y Senatowi powinna cześć dawſy.

Zyi długo Krolu Panie miłościwy!
 Niechci ſie wſytko według myſli dzieie;
 Jeſt ci przychylny Pan B O G / y życzliwy:
 Bo ſawoniuſz wdzięczny na cie wieie.
 Zaciem przyiety / według twey godnoſci;
 Bez naruſzenia twoiey wielmożnoſci.

Maſz Przyziaciela z Krola Brytańſkiego;
 Ktory korzyſta / w twey przyiazni cale:
 Y nie odmawia Stanu Matzenſkiego /
 Synowi twemu / z ſwa Coreczką; ale
 Ze ſie to ma ſtać za kondyciami
 Ktore ſie zawrą roboraciami;

Po te wysłay męża rostrópnego;
 Jednak przestrzegam/dumy tam nie trzeba:
 Bo tam nie lubią człowieka pysnego.
 Kto jest pokorny; iakoby był z Nieba
 Samego posłan: tego wenerują;
 Tego czczą: tego przedziwnie śanują.

A gdybym ci miał opisać te Panne
 Córke królewską iakiey jest piękności?
 Bym tu Helenę stawil y Diannę:
 Nie zrównałaby w niniezym iey grzeczności.
 Rzecz swą zawieram / ziemską to Bogini:
 Jest przyrodzic / mądrość / z cnota przy niej.

Na znak przyiaźni / teć posyła dary /
 Cny król Bityancki, wielce ważac sobie
 Present od ciebie: a sam będąc stary /
 Jako młodszemu błogosławi robie.
 Posyłać obraz swey córki jedyney /
 Patrz iak jest affekt przyiaźney przyczyny?

Skonczył. Za tym mu wbyscy winiłowali,
 Król przez kanclerza / barzo mu dziękował:
 Nawet / (czemu sie wielce dziwowali)
 Nie tylko słuchał kiedy perorował:
 Lecz y affektem pokazywał iawnie
 Ze mu to miło / iz tak sprawił sławnie.

Zaraz wspaniały bankiet uczyniono /
 Na który wшыtek Senat był wezwany /
 Ze czciami na czele Posła posadzono /
 W złotym lancuchu: który mu był dany /
 Odkrola; przeto iż stanął statecznie:
 Poselstwu jego ten danek dano wiecznie.

Jakie tam były wшыtekich winowania /
 Z przyszley nadzieie/iako się cieszyli?
 Na kondicie/skladali swe zdania:
 Choć nie wiadome/ktorzy przy tym byli/
 Pragnąc obojnie z serca wesolego
 Aby rzecz przyszła/do skutku samego

§ XIII.

Jak predko jasność jutrzeńka wydała /
 Chwiała niezłi się słońce pokazało /
 Nim rosa trawę/w swe perły przybrała /
 Nad zwyczaj larwo przedziwne się stało:
 Ze się balwany w bożnicach skruchyły
 Pogánstkich/iakby tam nigdy nie były.

Jak ta nowina przyszła niespodziana;
 Iż swoich Boszków razem wшыtekich zbyli:
 Trwoga się stała niewypowiedziana.
 Balwochwalscy się Xieża domyslili:
 Ze ich obrzydłe zagina ofiary:
 Wшыscy się stana Chrystusowey wiary.

Co wstół na Pałac / z płaczem pobieżeli;
 Krolu / Bógowie na cie sie gniewaia /
 Wrzeszcza: alisci znagła uslyseli
 Głos Krolewica. Jezli sife maia;
 Niech sie swey krzywdy mscza iak rozumieia:
 Jezli nie moga / znać nic nie umieia.

Lecz y Krolowi / mądrzy powiedzieli;
 Jezcze nie wiemy iakich affektua
 Kondicij od nas: zlebym uczynili;
 Sluchaiac rady ktora nam cukruia;
 Naszy Duchowni: zrey szczegulney miary /
 Ze sie to dzieie / dla przeciwney Wiary:

Darmo my otym dyskurować mamy;
 Co za moc Boska / wtym sie pokazala?
 Tey nasz rozsadek / w tey sprawie podamy:
 Ona nam w rzeczach bedzie przodkowala.
 Jak Magnes ciagnie zelazo do siebie:
 Tak nas pociagnie / wśzechmocność na Niebie.

Koźnie to iednak sobie tłumaczyli
 Co za przyczyna dziwow nieslychanych?
 Odmienność czasow Wieszbiarze tusyli:
 Przez to zlaezenie / Krolow zawolanych.
 A Krol Francuski tego nie uważal:
 By posel drugi był gotowy / Kazal.

Na to Poselstwo iak sie ubiegali
Wielcy Panowie; wypowiedzić trudno:
Jako sie oto / z kosztami starali;
Chcac sie porzadnie wyprawic / y ludno:
Ale starczyzna / zgodnie uradzila
Zeby pierwszego posla / wyprawila.

Mieli racye / dosc powazne ktemu.
Ze wiadom rzeczy; ze go tam juz znaia:
Bedzie to miło Krolowi samemu
Znaiomym bowiem predse ucho daia.
Y przypisa to cnemu affektowi /
Ze sekret zwierzon / iednemu poslowi.

Jednak dla wiekszey Poselstwa powagi;
W towarzystwo mu trzeba przydac kogo:
Ktoby byl slawny / w Kycerskie odwagi /
Y u ktorego idzie cnota drogo:
Przy stateczności / zeby byl wspanialy;
Zeby byl skromny / a nie byl zuchwaly.

Y tak dwu poslow z poczty nie malymi /
W pieknym okretach / na to zbudowanych /
Kostem niezmiernym; takze z przedziwnymi
Upominkami / starbow nieprzebranych:
Z mnostwem Kycerstwa; strojno wyprawili:
Z nimi sie wielkie Panieta puszcili.

Rzecz dziwna! nim sie od brzegu ruszyli /
 Niebo sie zwiatrem tak burzyć poczelos
 Ze sie zatrzymac / niektorzy ruszyli
 Bo tez y morze wały swe nadelo
 Alie niewiedziec zkad / byl glos slyszany:
 Jedzcie sprawicie wszytko bez nagany.

Z wielka odwaga rozpuscili zagle;
 Jedwabne / złotem gesto haftowane:
 Ledwie w pulmili byli / a w tym nagle /
 Widac obłoki biale / y rumiane /
 Z ktorych wesole słońce wychodziło:
 A swa iasnością morze uciszyło.

A O Elus także / co rządzi wiatrami /
 Wewsem ich woli / w tej drodze wygadzał;
 Ze tak mniemali / iakby sie z Nymifami /
 Po wałach morskich / cęstośnie przechadzał.
 Nawet w kolo nich tak ryby igraly:
 Wlasnie iakby im szczęścia winbowaly.

Już widac zamki / y Miasta budowne;
 Już sie k Portowym znakom przybliżaia:
 Na ktorych słupy kamienne cudowne /
 Fortunnym plawem / granic dojeżdzaia
 W tym Curiera / na łodce posłali
 Zo Poselstwem swym wiadomość dali.

Zwizy zaraz Krolowi podano :
 Ze wielki Posel z Galliey przybywa.
 Wnet przeciw iemu wyjeżdzać Kazano /
 A mlodz do koni biezy / cowstok żywa :
 Starzy w karocach pięknych wyjeżdzali
 Zoboiey strony mile sie witali.

Na znaczny Palac / ná to sposobiony /
 (Nie na ten w ktorym przed tym czestowano)
 Z Ceremonia Posel wprowadzony /
 Z swym towarzysem : y tego zaczą miano.
 Bo mu z osobna nadano pokoie :
 Przy wirydarzu / bogatym we zdroie.

Zgola każdemu / wedlug stanu swego /
 Dano gospody slusne / y ozdobne ;
 Wszelki dostatek do woli każdego
 Nagotowano : Chłopieta nadobne /
 Do uslug były zarosze po gotowiu /
 By oznaymiały / o każdego zdrowiu.

Cztery Niedziele odpoczynku były ;
 Konferencye iednak nie broniono :
 Lub serca Possow nieznośnie tazyły
 Ze nie sprawnia / co im naznaczono.
 Nie chcąc sie przykrzyć trwać już tak musieli ;
 Wesolo : takby w swym domu siedzieli.

S. XIV.

URSZULA Świeta/ iak wieść usłyszała;
 Ze już powtornie Posłowie przyteli:
 Przeleka/ zaraz ledwie nie omdlała
 Jednak krzepiac sie/ zeby nie wiedzieli;
 Jey domowniey; posła do Kaplice:
 Padła przed obraz/ przeczysney Dziewice.

Ach najsnięysza/ nad wszystkie iasności/
 (Leżac na ziemi/ tak modle czyniła)
 Prośbę niegodna/ twoiey wielebności:
 Abyś sie Panno/ za mną przyczyniła
 Uaywdziecznięysiemu twemu synaczkowi:
 Kochaniu memu/ y Oblubiencowi.

Wszak mi sam przyrzekł ze mu sie miał stawic /
 W potrzebie moiey y dodac mi rady:
 Y tajemnice/ przedziwne obiawic.
 W czym ze nieuznam Diabelskiej zdrady/
 W tobie nadzieja/ ma Patronko droga:
 U twych nog leze dziewczyna uboga.

Ledwie modlitwy Panna dokończyła/
 Aż sie Muzyka wdzieczna iakas wali:
 A kaplica sie dziwnie roziasniela;
 Bodość Anyosow/ co fakle trzymali
 Jarzece wreku/ porządnie stanelo:
 Pana JEZUSA przyscie oznaymilo.

Po ciężkiej trwodze/ gdy sie kto zturbuie/
 A niespodzianie ma pocieszyciela/
 Ktory go pretko w Niebezpieciu ratnie:
 Tego uznawa swego Przyjaciela/
 Tak Panna Swieta JEZUSA swojego/
 Za dobrodzieia wita Kochanego

Pan JEZUS ia tez mile pozdrowiwszy/
 We wszystkim iey dal nauke pocieszna/
 Ona sie za to/ nisko pokloniwszy/
 Rzeka: gotowam isc droga pospieszna/
 Moy JEZU/ drogi/ naywdzieczniejszy Panie:
 Jak jest wola twa/ niechay sie tak stanie.

Po tych rozmowach/ dziwnie potwierdzona/
 Urzula Swieta, ku BOGU w milosci
 Tak byla ogniem k niemu zapalona:
 Iz porzuciwszy Swiatowe marnosci/
 JEZUSA tylko ustawnie pragnela:
 Krew swa zań przelac/ tak sobie zyczyla.

Stodkie tam byly Panienci pieszczoty/
 z JEZUSEM/ dziwnie wdzieczne rozmawiania:
 Lecz y Anieli dodali ochoty/
 Przez swa Muzyke. y wdzieczne spiewania.
 Juz sie bydz w Niebie Swieta Panna z dala/
 Nie dziw: gdzie BOGA tam y Niebo miata.

A gdy już Ono widzenie zniknęło;
 A Panna trwała na Bogomysłności:
 Jeszcze się serce z Kochankiem cieszyło/
 I zazywało Niebieskich radości;
 Weym kniey Krolowa przez Panne wskazała:
 By kondycie/ na karcie podala.

Poslušne Dziecie/ nie się nie wymawia;
 Wnet piśe wšytko co jej rozkazano:
 Swą mysl/ z Nadzieia/ przed Jezusem stawia/
 Jemu dziekuiac/ ze iey to w moc dano/
 Przez co pozyskać mogła Poganina/
 I Siostra rodzona/ Krolow skiego Syna.

S. XV.

Pierwsza podana od niey kondycia/
 Zeby z swa siostra Chrzest przyiac slubował:
 A nim się stanie/ ta Ceremonia/
 Zeby copredzey Koscioł wybudował/
 W ktorymby rosla Chwala Chrystusowi:
 Jako prawemu Bostiemu Synowi.

Tamaria zas Siostra Krolewica/
 Niech dziewiec Panien Rodu Kziązecego
 Przybierze Ksobie/ przeslicznego lica/
 Urodne/ madre: y czwiczenia cnego.
 Z tych Panien każda/ zeby tyśc miała.
 Dziewic: Ktoremby sama przodkowała

Dziesięć tysięcy żeby, wszystkich było.
 Urszula także tysiąc obiecuie
 Stawic; bo to jest (prawi) Bostie dzielo:
 Bo tak BOG mieć chce/y tak rozkazuje;
 Ze iedenascie nas Panien tysięcy/
 W tym poczcie bydź ma: nie mniej ani więcej.

Te wszystkie Panny/tu do Brytanniey
 Ziahać się maia/ná czas naznaczony/
 A to się ma dziać/z takiej okazyey.
 Bysiny ná morzu/co ma bydź stracony
 Aleynot czystości/z zalem oplakaty:
 Na to/trzy lata cale/bychmy miały.

Trzy te Urszula Punkta napisała/
 Mowiac do Oyca: Jezli dotrzymaia
 Kondicyi/ktorem tym Postom podala:
 Moiey tu sobie grzeczności doznaia.
 Młodzian będzie miał czego affektuie:
 A niech to zwiardzie/przysiega/slubuie.

Jezli te Punkta/twarde im się zdadza/
 Tego co pragna/czynic nie mam myśli:
 Krolewiczowi niech o insey radza/
 Ta powróciwszy droga ktora przysli.
 Ze Woyna Strasa? u BOGA to w mocy:
 Wnim ma Nadzieia/ze doda pomocy.

Te tak spisane Punkta / przeczytano
 Po som; na co sie dziwnie zadumali:

Y pod pieczęcia / w rece im oddano /
 By ie krolowi / w skok prezentowali.

Przytym poslano nieprzebrane dary:
 Nader kontenci byli z kazdey miary.

Wszyscy przystoynie ukontentowani /
 Pozegnawszy sie; do Okretow wsiadli:

(Soynie uczzeni / y udarowani
 Nizli iachali / piewey sie naiedli.

O patrzono ich dosć Prowiantami
 Wyprowadzyszy z Ceremoniami.

Znowu im morze szesliwie staneso;
 Jak grał / tak im sie wшыtko dobrze dzialo:

Powietrze nader dobrze im sluzelo /
 Ktore im slusnie / przez te droge wialo;

Samo im Niebo bylo do wygody:
 Ze nie uznali przeciwney przygody.

Brytannia zaś w wielkim strachu byla
 Po ich odiezdzie / (bo tak wychry frogie

Znagła powstała: (te czartowska sila
 Sprawila) przez co budynki chedogie /

Y geste lasy doznaly ruiny:
 Lataly wshedzie zalosne nowiny.

Morze sie tãżze/nad zwycay wzburzyło/
 Tãż iz nie bylo znać dnia ani noczy:
 Sita okretow znacznych potonelo.
 Co sprawowaly Diabelskie mocy/
 Domyślajac sie kleski nieslychaney:
 Mialo zal Pieklo/niewypowiedziany.

Nawet wrzast bylo slychac zaobliwy/
 Placz/y lamenty/wielkie narzekanie:
 Ryk bestyalski/y glos niewstydlivy/
 Jawne Urszuli Swietey przekjnanie.
 Uznali czarci ze straca swe lupy
 Zgromadzili sie zalosni do kupy.

Przetoż Biskupi/Swiete Processie/
 Y przy Modlitwach posty naznaczyli/
 Oddajac Bogu wdzieczne Obsekwie/
 Wszedzy: Kazania przy nabożney chwili:
 Co wstok na spowiedz/co wstok pokutowac
 Kadza: by ich chcial B O G c w o g i u c h o w a c .

Urszula Swieta/z trafunku weyrzala
 Oknem z Palacu/y z smiechem wstydlivym/
 Krzyzem zbawiennym/morze przezegnala:
 Poznawşy iak iey czart/iest nie zyczliwym.
 Rzeczce. Do piekta czarci ze strachami/
 Fraşki moc wasza/gdy iest Pan B O G znami.

Jak pretko iasna ginie błyskawica /
 Albo głos z strzelby puszczony ustaje /
 Tak zagasiła przedziwna dziewica /
 Czartowskie sprawy: kiedy im tak saie.
 Zaraz swe światło niebo pokazało:
 A dziwowisko straszliwe ustało.

Wielkie mniemanie / o światobliwość
 Urzuli świętey / Państwo napelniło:
 Co żywo pragnie / słuchac iey mądrości /
 A kto iey nie znał / gdy mu się zdarzyło /
 Widziec cna Panne: szczęście to wielkiemu
 Przypisał / znając miła BGD swemu.

§ XVI.

Uż się Posłowie fortunnie wrocili /
 Do swey Oyczyzny / iuż Oczyste brzegi
 Uyrza zdaleka: w tym się przybliżyli
 Od Krolewica przenaiecie śpiegi /
 Ktorzy codziennie posłów wyglądali:
 Z tym roztazaniem / by cowśkoż znać dali.
 Ktoby mógł Panie naprzód awizować /
 Ze iuż Posłowie u Portu staneli /
 Temu dość złota obiecał darować.
 Na te usługi barzo się cisneli.
 Jedni z baść / drudzy z Zamku upatruia:
 Ci dla chyżości / koni swych probuia.

Jeden na małym skoczył bachmaciku /
 Ubiegl rumaki rosse y ozdobne /
 Zastawşy Panie / w iego Pokościu /
 Rzekt; są Postowie. Rzeczy niepodobne
 Powiedziec / z jaką przyjet był radością:
 y udarowan / z słuşną uprzejmością.

Krolowie co w skok do Pokościu bieży /
 Kodzica swego / pod czas południowy:
 Krol spoczywaigc / na lożeczku leży.
 A iakoby mu chcial poprawić głowy /
 Obudził Oyca / poyrzawşy na niego
 Rozsmiał sie: bo sie domyslił wşytkiego.

Czegoż chcesz? (prawi) Synu moy iedyiny:
 Ześ teraz przyşedł / wielka to nowina /
 Już ia to widze że nie bez przyczyny /
 Boc sie nad zwyczaj zagrzała czupryna:
 Snadz požadani wrocili Postowie?
 Koskaş niech sie kto predko o tym dowie.

Tak iest (odpowie) Dobrodzieiu wielki:
 Ze przyiachali. Przetoz twey Jasności
 Proşe / uczyn to / bez Privaty wşelkiey:
 Pozwol mi iachać / bym ich w swey grzeczności /
 Zdrogi powitał / u Portu samego:
 Zebym ich uczcił / gdyz są godni tego.

Jedz miły Synu / (Krol do niego rzecze)
 Day BOZE / by co dobrego sprawili:
 W nim jest Nadzieia / szczęście nie uciecze /
 Wslyscybyśmy sie ztąd wielce cieszyli.
 Lecz iezli stana z cieškami Punktami:
 Bedzie kłopotu / dosyc / miedzy nami.

Oddawszy pokłon rodzicowi swemu /
 Krolewic / predko stanął w Morzkim brzegu:
 Witając Postow mile / po iednymu.
 A ci go stoiac / czekali wsieregu /
 Po przywitaniu stoly gotowano:
 Których z dostatkiem wielkim czestowano.

S. XVII.

WTym Tamaria Krolewna nadobna
 Po wicidarzu chodząc / przed wieczorem /
 Dyrzy / az iakaś osoba ozdobna /
 Tuż przy ntey stanie / z wesolym rumorem:
 Bo ia nad zwyczaj pieknie pozdrowila /
 Ztąd sie Panienka / dziwnie ucieszyła.

Postać iey byla sniegowey białości /
 Złota korona / na głowie maiaca:
 Twarz sie iey lśniła od wielkiej iasności /
 Jak lampa iaka / ogniem palaiaca.

Wdziecznośćia serce ksobie powabiła:
 Coby rzacz byla? Panna sie spytała.

Jezdem (odpowie) od BOGA żywego

Zesłany Anyot/ôPanno do ciebie:

Zebys poznała ukrzyżowanego.

Z nim na wieki królowała w Niebie.

Ten jest Syn Boży/ odkupiciel Swiata:

On wszytkim rządzi/ on rozmierza lata.

Ten dla miłości swey ku człowiekowi/

Tak był posłusznym Oycu przedwiecznemu;

Przyiał niewola/rowna Niedziukowi:

Cheac dac zbawienie Plemieniu ludzkiemu.

Z Przeczystey Panney/ raczył sie narodzić;

Przeto/by Szatan nie mogł człeku szkodzić.

Krew dobrowolnie/na drzewie krzyżowym

Przełat/ y umarł od żydow zabity:

A będąc wgrobie pogrzebiony nowym/

Zmartwych wstał: y stał śmierci iadowitey

Moc moca swoia/ y wstał do nieba:

W co wierzyć Panno koniecznie potrzeba.

Szczesliwaś nader/ y błogosławiona;

Znać zes jest godna ułochania iego:

Gdyś tak przedziwnym Poselstwem uczczona/

Snadz będzieś miała oblubińca z niego.

Modli sie za cie Brytansta Królowna:

Urżula Swieta/ bądźże tego pewna.

Niechże cie Panno nie trwoży Nowina/
 Ktora do Krola przyniesli Posłowie;
 Tym kondyciom/ iest słusna przyczyna:
 Teć czasu swego/ Urszula opowie/
 Z ktora w Pałacach Wiekieściach zasiedziesz:
 Wieczney radosci/ uczestniczka bedziesz.

Jaż możesz cieszyć/ cieś/ braciśka twego/
 Niech się bynamnię o to nie turbuie;
 Ze Boga Łaza znać Chrześciańskiego:
 Ktory go za to/ Niebem udaruje.

Doznacie w Krotce/ czegoscie nabyli:
 Kiedy na wieki z nim bedzicie żyli.

Gdy to Poselstwo Anyos odprawował/
 Panna niezmierna w sercu radosc czuła:
 A iż przedziwne rzeczy prorokował/
 Z gniewu na swoje brzydkie BOGI plula.
 Rzekła. Gotowam o Swiety Anyele/
 Wierzyć w Chrystusa: y słuzyc mu smiele.

Zniknal. W tym Panna posła do Pokoju;
 Rzecz trefna: Piszoly przed nie sie zleciaty:
 W dziwnym porzadku/ roskosznego roiu:
 Dwie Matki w Szodku/ między soba miały:
 Duchem Proroczim/ sama rzekła w sobie:
 Predko z Urszula, bedziem Matki obie.

S XVIII.

SKoro Krolewiec Poffow uczestnowal;
 Zaraz ich pyta: Co za punkta maia?
 Jezeli takie/ktorychbym do chowal?
 Lecz oni na to/ tak odpowiadaja.
 Iz kondycie zapieczetowane:
 Ktore na pismie obfernie podane.

Nalega Panie/ y gniew pokazuie.
 Po tom tu ziechal/ abym sie dowiedzial/
 Znac ze mie zaden/ szcerze nie miluie:
 Sam Krol/ rodzić moy/ by tu teraz siedzial;
 Nie mialby za zle: bo to mnie nalezy/
 Ze mie ta przedzey nowina dobiezy.

Radzi nie radzi/ powiedziec musieli/
 Y kondycie obiasnic mu szcerze/
 Ktore zawarte/ pod pieczecia mieli:
 (Acz ci pod strachem) odwazni Kycerze.
 Czym Krolewica wielce turbowali
 Y tych ktorzy z nim kondyciey sluchali.

Nie podobne to rzeczy sie im zdaly/
 Zeby co z tego Malzenstwa bydz miało:
 Przetoz/ zradości/ stal sie zal nie mały/
 Od ktorego im/ serce sie pukalo.
 Zaraz Krolewiec wpadł w cieplka chorobe:
 Stracil rumianość/ y wdzieczna ozdobe.

Za tym posłowie króla przywitani /

Z uniońnością pokłon mu oddawszy:

Z kondycjami listy mu podali /

Królewska tekę wprzód pocałowawszy.

Król ich też z drogi przystojnie przywitał:

A iako zwyczaj / kanclerz listy czytał.

Jako Lew srogi / z przedka rozgniewany /

Plomien z Oczu swych wydawa straszliwy /

Albo iak niedzwiedz / w złości nieprzebraney:

Wielkicy wypuszczą rył / a przeraźliwy.

Tak popedliwie krzyknął zapalony

Król: bo od gniewu / stał sie iak śalony.

Na Woynie cewstok chorągwie podnoscie /

Niechay co przedzey Galery gotuia:

Dam dość pieniedzy / niech wam serce roście /

Niechay odlegle Miasta Echo czuia.

Wtraby uderzcie / bycie w kotły Larmo:

Odwaga wasza, nie wyidzie wam darmo.

Tak zawoławszy / z dwiema Senatory

Szedł do Pokoju / na tajemna rade:

Od gniewu mając gorące humory /

Kzecz: iak przedko doczekalem zwady:

Gdyż Król Brytański Punkta niesposobne

Do skutku podał: zgoła nie podobne.

Alie dadza znac/krolewic chorwie :
 Jak sobie testni/ jak od zalu mdleie ?
 Przeciwt Urszuli, Ogien w sercu czuie :
 Od ktorego/ lzy geste z oczu leie.

Komu sie milose raz wjerce zakradnie /
 Jako iey pozbyc? Naymedrszy nie zgadnie.

Krol uslyszawszy/zapomina siebie /
 Narzeka/watpiac o Synowskiu zdrowiu :
 O bys byl zginat Synu moy wpotrzebie l
 Mialys byl znaczny pogrzeb/ po gotowiu.
 Teraz dla iedney umieraś miłości :
 Niechże poloże/w grob/z toba/ me kości.

S. XIX.

Slyszac krolowna nagla Brata swego
 Chorobe/pradko do niego przybyla :
 Jakby nie wiedzac przyczyny/dla czego
 Chorwie? kniemu/tak wdziecznie mowila ;
 Boze cie pociesz moy Bracisku mily ;
 Nic sie nie frasuy : a wez dawne sily.

Te kondycie / niech cie nie turbuja ;
 Ktorec podala URSZULA nadobna :
 Same cie Nieba/przedziwnie szanua.
 Bo co sie ludziom zda rzecz Niepodobna ;
 Tym BOG kieruje / tak jest wola jego :
 A sposob dawna Czlowieku dotego.

A żeć w **CHRZYSTUSA** wierzyć roszazala ;
 Omšem jey za to podziekować trzeba ;
 Bo nam ta Panna/droge pokazala/
 Ktora bezpiecznie wnidziemy do Nieba ;
 Kiedy w prawego **BOGA** uwierzemy :
 A te zmyslone Boski porznciemy.

Zebyś rzetelni Bracie o tym wiedzial :
 Nie dawnym czasem / Aniolam widziala :
 Ten mi co sie ma stac / wšytko powiedzial /
 y o tych Punkrach / od niego m slyšala.
 Wiare mi podał w **Chrystusa** prawdziwa :
 Ktorego iestem sluga / nie leniwa.

Niemasz sie / tedy czego wzdrygać ; prosze
 Uwierz w **CHRZYSTUSA** / a uznaš moc jego :
 A niemu za toba rece w Niebo wznosze /
 Zebyć darował / dar Ducha Swietego
 Ty tylko uwierz ; mnieyše to są rzeczy /
 Tysiacé Panien : ia to mam na pieczy.

Ożyl mlodzienciec / na tak wdzieczna mowe /
 Siostrzyczki swojej ; maiać zapalone
 Serce ku **BGD** : y podnioszy glowe /
 Oczy do Nieba wzniosł / lzami zmoczone.
 Wczym powatpiwał / iuz pełen nadzieie :
 Zwyciezon słowy swego ksznodzieie.

Rzecz do Panney. Siostró me Kochanie /
 Dopierom poznał twą miłość ku sobie:
 Jes mi to BOGA sprawiła uznanie
 Dziękuję za to / ma Siostrzyczko tobie.

Cokolwiek radziś / maś mie gotowego:
 Wierze / w CHRYSTUSA ukrzyżowanego.

Wesoła twarzę farby purpurowey /
 Uśmiechnawszy sie Panna od radości:
 Rzecz. Niewoli złotey CHRYSTUSOWEY /
 Doznaś / iak skusiś ku niemu miłości:
 Kiedy z Urzula ná ofiarę iemu /
 Para staniecie / BOGD prawdziwemu.

W tym prośe słuchay Bracie / moiey rady;
 Iz jest naś Rodzić dziwne zasmucony:
 Niech sie ucieszy z wdzięczney twarzy twoiey.
 Nawiedz go przedko / iak rozweselony
 Bedzie: a powiedz / iz kondyciami
 Nie gardziś / a to ztwierdzay raciami.

Szedł Młodzieniaszek / iakby zpodziwieniem;
 Z wielkim uklonem / iak sie Oyca pyta.
 Atom tu przyszedł / z Niezmiernym zdumieniem /
 Patrząc: iak żalu twoia dusza syta.
 Kochany Oycze / nie racz sie frasować
 Nie maś zaprawde / czym sie alterować.

Zdać się podobno/ze jest coś trudnego/
 Te kondycie które mi podała
 Urszula córka Króla Brytańskiego/
 W tym mi rozumu/moc Boska dodała:
 Ze to są czarci ci Naszy Bogowie/
 Jeden tylko Bog/co się Bogiem zowie.

Ten wszystko stworzył/y samego Cieleka;
 Gwiazdy/y niebo/y co oko widzi:
 Ten bez początku od Samego wieka.
 Aż naszych Bosków/któ chce sobie byćdzi;
 Ze są z kamieni/zdrewna uczynieni:
 Ci co ie chwala/barzo są ślani.

Coż się to stało? (Krol osaknie syna)
 Jakos tak predko został Theologiem?
 Wielka to u mnie/zaprawde nowina:
 Ze moy syn pewna ma znajomość z Bogiem.
 Synu widze żeś tak predko zwiedziony.
 Z Chrześciańskim bledem napelniony.

S. X X.

Wo stanie zatym Senator śędziwy/
 (A ten tajemnie był Chrześcianinem)
 Niechay (pry) Krolu/nikt nie ma za dziwy/
 Ze nieco rzekę za twym miłym synem/
 Bom y ja człowiek/wrzeczach się baczący:
 Manament poznam każdemu śłodzący.

Krolu osmdziesiat lat iuz mi minelo
 Jako w iednakim swym rozsadku stoie:
 By sto tysiecy Bogow tu stanelo/
 Ja sie iednego tylko Boga boie;
 Tego / bo test Duch / czlowiek go nie baczy:
 Co chce / to czyni / iak moc iego raczy.

A ze iest nigdy czelku nie widomy;
 Lubo rozumem / ze Bog dochodziemy:
 W naturze naszey stal sie nam widomy/
 Iak to rzetelnie / z roznych Pism widziemy.
 Ze sreba / zlota / y z drzewa Balwany/
 Praca rak ludzkich: Satanskie to Lany.

Y to do twoiey podawam uwagi /
 O krolu / prosze day laskawe ucho:
 Jakiey doznawa Bog **CHRYSTVS** powagie
 Jako go slucha morze? y gdzie sucho?
 Cesarze Rzymscy / y wieley krolowie/
 Bogiem go zowia: wszytek to swiat powie.

Porzucimy y my te brzydkie Balwany /
 Zrownamy zawzsze kazdey Monarchiey:
 Bedziem braterstwo mieli z Chrzesciany/
 Ich nasladuiac cney Ceremoniey.
 Bogowie niemi nic o nas nie radza:
 Ni sami sobie pomocy dodadza.

Widziß nie dawno tak sie pokruszyli/
Jako zniszczeni / niewiedziec od czego :
Gdyby prawdziwi to Bogowie byli/
Pokazaliby moc Bostwa swojego.

Ale to tylko naszey Kiezy sprawa :
Bayki nas zwodzic / ich to iest zabawa.

Tak chyzo spoczy juniec wyprzezony
Z iarzma cieszkiego / y pasie sit smiele :
Tak sie stal wolny / z mowy przerzeczony /
Krol ; od radosci / nie chce mowic wiele :
Widzac iz corka mimo Pokoy idzie ;
Niech tu Krolewna (rzekl) co predzey przydzie.

Przysla Panienka / y z wielkim uklonem /
Nadol spusciwszy swe oczy wstydliwie :
Szla hetnych Panien otoczona gronem :
Oycza za nogi oblapi zyczliwie.
Czynie Panie moy / twoie roskazanie :
Kasz tylko prosze / zaraz sie tak stanie.

Oyciec niebawiac Panney na rozmowie :
Namienil tylko rzeczy nalezace.
Na co mu takze krotko Panna powie.
Jestem ja dziecie ciebie miluiace /
Oycze y Krolu / lecz zadney trudnosci /
Nie widze / tylko moc Bostkiej dzielnosci.

Co z moiey strony / twoiá słuzebnica /
 Znajdzie tak wiele Panien urodziwych :
 Z nich / każda będzie / iako niewolnica
 Chrystusa Pana / a BOGOW zdradliwych
 Chetnie porzuci / k twemu rozkazaniu :
 Co ia poddawam Oycowskiemu zdanii.

Jako przy ogniu / wost taie rozgrzany /
 Tak sie krolewskie serce rozpuscilo
 Rzekt. Juz niemoge dac wam wrym nagany /
 Czyncie me Dzieci / iako wam jest milo :
 Pozwalam wierzyc w ukrzyzowanego.
 Ja nie opuścze Prawa Oczystego

S. XXI.

ZA tak wesoley glos deklaraciy /
 Krolewić z siostra / Oycu dziekowáli ;
 By nie naruszyć zadney kondyciy :
 Zaraz spanialy koscioł murowali.
 Dawano nakład z skarbu krolewskiego ;
 Juz mieli Oycy / po sobie snadnego.

Krolowi iednak glowe turbowalo /
 Tak wiele Panien / iak miał corce stawić ?
 Rzecz niepodobna / zgola mu sie zdało :
 Jednak z sekretu / niechcial sie wyiawić.
 Panna sie predko tego domyslita :
 By z krolew mowić / Brata naprawiła.

Zaraz do krola szedł bez omieszkania /
 Zastal nie mało przy nim Senatorow :
 Tam rozne byly / z Panem rozmawiania /
 Jakiichby wysłać miał Prokuratorow :
 By kondycie dane ucierali /
 A swoim kształtem rzeczy traktowali.

Ozwał się na to krolewicz układnie /
 Daremno o tym y myśleć się godzi :
 Nikt Brytańskiego krola / nie zagadnie /
 A owsem sprawie zaczętey przeszkodzi.
 Krol / wola córki opowiadać będzie :
 Ze inak nie chce / te by dał orendzie.

Prozno się wzdrygać / a to co kázano /
 Trzeba koniecznie czynić nieodwlocznie :
 Boby to naszey wgardzie / przypisano /
 A wsteczby posłł iak bywa potocznie.
 Iz kondycie mile przymniemy /
 Posłlac : ze im dość czynić slubniemy.

Na co krol. Synu / co owiarc : zgoda.
 Ale o Panny / tu sę : bo ich siła.
 Diesięc tysiecy : a przy nich uroda /
 A wdzięczność bydz ma / zeby była miła.
 Nie wiem iakby się na to odważyły ?
 A z Córka moia / wte droge puscily ?

Odpowie Panie / Mnieysze to kłopoty /
 Siostra wto moia potrafi preciechno /
 Z wielkietey co żywo poydzie kniey ochoty /
 Swa łagodnościa / wymie ie miluchno.
 Tylko cny oycze / day iey pozwolenie
 A przytym signet / na Piśmie potwierdzenie.

Dobrze / (powiada Oyciec ucieszony)
 Piście co chcecie: moy wam signet daie.
 Tylko żebym był wczesnie obwieśczoney /
 Jak sie gromadza: inż wam nienalae /
 Byscie ztad wśytkie Panny wyprawili:
 Bylescie sobie / naylepiey sprawili:

Z radościa Panie siostrze oznaymuie /
 Nic nie odmawia nasz Oyciec Kochany:
 Bo nas swe dzieci / uprzeymie miluie.
 A to masz siostrzo signet požadany /
 Ty zbieray Panny do boku twoiego:
 Ja doyrze murow koscioła Bożego.

S. X X I I.

Uniwersaly Panna rozpisala /
 Po wśem krolestwie Rodzica swoiogo:
 Y po wielkich ie Miasztach rozestala.
 Zeby krotkolwieł Rodu kiazeciego
 Ma jaka corkę / lub Panne nadobna /
 Choc tez Dziewczyne grzeczności podobna:

Te maia stawic na Palac Krolewny/
 Na niczym zadney tam schodzic nie bedzie:
 Kazda z nich wezmie/upominek pewny/
 Wszelka ochrone beda miały wshedzie:
 Nie poco/tylko dla rekreacyey/
 Poiada z Panna/az do Brytanniey.

Gdy po wsem Panstwie listy oddawano/
 Krolewna znaczne Kieznny zaprosila/
 Do siebie: ktore choynie czestowano.
 Y na nich dziewiec Panien wymodlila;
 By nad Pannami byly przelozone:
 A Kochaly sie/iak siostry rodzone.

Acz nie kazdemu te uniwersaly
 Do reku przyšly/lecz ze iuz gruchnelo/
 Cozywo pragnac Krolewskiej pochwały/
 Do Krolewny sie z Pannami garnelo/
 Wbozŝe Panny z goraca ochota /
 Nie maiać iazdy biezaly piechota.

O dziwne dzieło Chrystusa naszego?
 Jak tym Paniętkom grzał serca miłością?
 Zapominały domu Oycowŝkiego:
 Biegły iak na miód z Niezmierną radością.
 Nawet Rodziców mniej sobie wazyły:
 By tylko w liczbie/innych Panien były.

We dwa miesiące Pałac napelnify;
 W liczbie zupełney Dziesiątku tysięcy:
 Było dość innych co się nie lenify/
 Ale nie chciano ich przymowac wiecey.

Ze się do domow powracac musiały/
 Przetoz chudziera/ miały žal nie mały.

Bogate kuchnie/ codzien zakładano/
 Zewszad sposobiac rozne legumina:
 Tłuste Czabany w wielkiej liczbie gnano/
 Zwierzyny/ Prastwa/ y kusami wina/
 Wozono: z wielkim dostatkiem w szynkiego/
 Ktoby narzekal/ nie było nikogo.

Zatem Krolowi/ o tym sprawie dali/
 Krolewie z Siostra/ ze Panny spisane/
 Diesięc tysięcy ktorych iuz dostali:
 W swojej ozdobie/ iak trzeba przybrane.
 Kościol też bedzie nie długo skonczony:
 Który muruie Mularz doświadczony.

Krol nie bawiac się Postom roszazuje/
 By powrocili wstok do Brytanniej/
 A za zasługi siła obiecuie:
 Tylko ich prosi/ zeby w Oraciej/
 Powolność iego we wsem oswiadczyli/
 A na podane punkta zezwolili.

Z szczęśliwym wiatrem / z domu sie ruszyli;
 Ale w puł drogi iako zatachali /
 Nie wiodło sie im / iak sobie ruszyli:
 Bo nie malego strachu sie nabrali.

Sturm wielki powstał; morze sie wzburzyło:
 Wszyscy mniemali / iż już po nich było.

Bo między stały / w straszliwe ormenty,
 Nie spodzianie ich morze zapędziło;
 Już sie zalewać poczely okręty:
 Jednak ie Boskie cudo poprzędziło.

Bo sliczna Panna przed nimi stanęła:
 Te do nich krótko słowa przemówiła.

§. XXIII.

UJe desperuncie / cni kawalerowie /
 Najmnieyszey szkody / w Nawach niedoznacie:
 Wielkiego króla / wielcyście Posłowie /
 Za mną sie puście / prosta droga macie.
 Krzyże poczyncie / ma maścach czerwone:
 Już wam nie będzie morze uprzykrzone.

Rzekły / zniknęła. Wnet cicho stanęło
 Morze / y niebo iásność pokazało
 Stoneczna: krórey co żywo pragnęło.
 Myślili sobie / przez co sie to stało?

Zkąd sie ta Panna / na ten czas zjawiła?
 Co ich od śmierci pewney wybrawiła.

Ze ieszcze w błędach byli zasłepieni;

Y Boga ieszcze prawego nie znali.

Tak od Diabła byli pokuszeni.

Tylko że w sprawie poważney iachali;

Urszula święta była na ratunku:

Ze nie doznali/ strasznego strasunku.

A król/iak Posły na drogę wyprawil;

Kosztowne kazał przygotować Flawy:

Y napsowanych/ co przedzey naprawil/

Zeby mu ni wczym/ nikt nie wiał sławy.

Nie chciał przepuścić Kostowi żadnemu:

Pragnac dogodzić/ Synaczkowi swemu.

Z Osobna Okret był wybudowany /

Storem/ y srebrem drogo ozdobiony;

Y oponami dziwnemi przybrány/

Ktemu wielkimi starby napełniony:

Wnim/ Rodzenieta wczasu zazywały /

Celnieyszych prosiac/ ktorzych rozumiały.

Jaś gdy zburzających dział zpredka vderza;

Daleko Echo brzmi/ wpuśczech głołkich:

Gruchna nowiny/ (acz drudzy nie wierza)

Aby tak predko/ choć zPanskw tak herokich/

Dziesiec tysiecy Panien/ stanac miało:

Przetoż na widok/ mnostwo sie ziechało.

Stanelo woystko nad morzem/ ozdobne;
 W Pulkach/ y w inſzych pomnieyſzych ſeregach;
 Te ordynuię Kieźniczki nadobne/
 Każda ſwoy tyſiac: ſtanaw ſy na brzegach;
 Aby porządkiem w okrety ſiadaly:
 Zażył kto patrzył/ uciechy nie máley.

Widzieć tych było/co odprawadzali;
 Młodź Panow wielkich/ ſtroyno/y bogato:
 Ci w okret Panny/z ukłonenm ſadzali/
 Chcąc ſie przyſłużyć/á teź maiać za to/
 Ze im to miło/że ich rady widza:
 A Panny z tego/w ſereach ſwoich ſydzá.

Dziwu uie nie maſ/ bo to nie nowina
 Y w proſtym ſtanie/ze ſie Panna ſmieie
 Z ſyna kmięcego/choć ſama chudzina:
 Baczac ze ſie iey lepſze ſzczęście dzieie;
 Jz wſtan ſwobodny przyſtoynie wſtepuie:
 W którym z ochrona/dostatęk znayduie.

Daleko wiecey/ naſwietſzego Ducha/
 Te Panny ziere/przedziwnym nadchnieniem;
 Młodzianom ſwieckim nie chęialy dać ucha:
 Y inż iákby ſie brzydzac ich widzeniem;
 Teſzcze nie krzeczono/rák ſie widzietc daly:
 Jákbý Chryſtuſa w ſwoich ſereach miały.

Sam krol nad morze wyiachał wesolo;
 Zegnaiac swoje dziatki ułochane:
 W siadł w Mala batke/ w tym okrety w kolo
 Niego/ stanely: złotem malowane.

Z których mu Panny zdrowia fortunego/
 Wzaiem zyczyły: czasu potomnego.

Tak to cne woystwo/ rozpusciwszy zagle/
 Błogosławienstwem krolewskim uczzone;
 Ruszyło zbrzegu/ wolno y nie nagle/
 Sercem statecznym/ y nic nie ztrwożone.

Morzu sie daly; na Brytanstkie strony:
 Gdzie ich prowadził/ Sześć mistrz Nauczony.

§. X X I V.

W Jec niż wpuł drogi szczęsnie zapłynely/
 Maiac pogodne morze/ y spokoyne;
 Dyrza dwie Flawy/ ktore ich minely:
 Wiedney dwie Panny siedziały przystoyne;
 Westzod krolewic/ przedziwney grzeczności:
 W drugiey bęła młodzi niezmierney iasności.

Wstół Gubernator / wyprawił na zwiady/
 Na maley czayce śpięga rostopnego:
 Obawiaiac się niespodzianey zdrady.
 Tych snadno dociekl; y spytel sie: czego
 Same po morzu serokim suknia.

Ważę (powiedza) Galery doznaię.

To rzekły znikna. W tym wdzieczue spiewanie /
 Slysane bylo w Okolicy brzmiaace ;
 Slysza Cytary / y na lutniach granie :
 Skrzypce / Wiole / y Arsy pieszczace /
 Text taki / miały. O Błogostawione !
 Jedzcie Panienci / w kraie naznaczone.

Coby zacz bylo takie widowisko?
 Coby za Panny / w tych Nawach siedziały?
 Zkądby takowe na morzu igrzysko?
 Był na okietach śept orym niemaly.
 Lecz Tamaria wśytkich odprawila ;
 Urszula nam sie z CHRYSTUSA zjawila /

Siostry Najmilsze wdzieczne Panienczki :
 Wnet zażyecie / piękney krotosili ;
 Gdy sie staniecie / bieluchne owieczki /
 Ze mna pospół : a nie wdługiey chwili.
 Jednego bedziem miały oblubienca :
 Bedziem w Nażenstwie / nie straciwśy wieńca.

§. XXV.

URSULA swieta / mając obiawienie /
 Ze kondicjom / usz sie dosyc stalo /
 To od Chrystusa wziala pocieszenie :
 Ze towarzyszył / jedzie kniey / nie malo.
 Zeby co przedzey tysiac zgromadzila /
 Z swey strony Panien : Wnet sie zakrecila.

I zgromadziwszy / do rodziców posła ;
 Z wielkim ukłonem / z niezmierną pokorą :
 Już mię dziś (prawi) ta nowina došla ;
 Waszey Starości / że bede podpora
 Wdzieczni Rodzicy : iuż sie przybliżaia /
 Te którzy zę mna Niebiosą czekaia .

Nie odmawiajże / o moy Oycze drogi ;
 Ze z Fraucimerem przeciw nim zaiade :
 W przod nim obacza Waszey ziemi progi ;
 Niech sie im stane / na szczęśliwą zdrade :
 Kiedy w nich serca odmiennie Poganstkie /
 Brzydkie zdeprawşy / obludy şatanstkie .

Świeci Rodzicy / na to powiedzieli .
 Czyn co maş w sercu / niech Bog z toba bedzie :
 Jużemy my to dawno zrozumieli ;
 Jako przy tobie / w niebie / siła siedzie /
 Z twym oblubiencem / Panienek wybranych :
 Od niego wespoł z toba powołanych .

Po tey rozmowie / Panna sie spieszyła /
 Na przeciw gościom / wprzod przygotowała /
 Mieysca : gdzieby ie słusnie wprowadziła /
 Bez konfusiey ; by każda wysiadşy /
 Wczesność z ochroną miała należyta :
 Znalazła na to radę pospolitą .

Mieysce nad brzegiem Morstkim upatrzone;
 Ula nim moc wielka namiotow rozbito:
 By w nich z poczesło/ cne Panienske grono/
 Prowiantow tam nawiozły obfite.

Aby na niczym gościom nie schodziło:
 Sporządzono tak/ jako sie godziło.

W tym w drodze Bary y z towarzyszkami/
 Urszula wsiadła przy ktorey Panowie/
 W pocztach nie małych/ gestemi Nawami/
 Jako Książeta/ tak Senatorowie/

Tak lasem gestym morze zastąpili:
 A w Muzyke sie rozna sposobili.

Tak o kilka mil/ w zacnym Apparacie.
 Nawom Francuskim chętnie zajeżdżano;
 Morze sie zdalo/ iakby w Maiestacie/
 y iakby Miasto budowne widziano.

Co wieksta; tak im powietrze sluzycylo:
 Przyjemniejszego od dawna nie bylo.

S. XXVI.

Suz sie z obu stron Okrety zjeżdżają;
 Z obu stron Herby blyszczą sie zlociste:
 Traby z obu stron/ glos wdzieczny wydaia.
 Znaczkę/ Proporce/ Choragwie farbiste/
 Tak sie rosnęnie od wiatru ruszaly:
 Iz jak bor sumi/ tak y te sumialy.

Okret/w Ktorym syn Krola Francuskiego
 Z siostra siedziala swoia wspanialoscia/
 I stul sie zdaleka/od zlota szczerego:
 Obtoczon iakas przedziwna iasnoscia
 Po zaglach Srebrne Lilie Herbowne:
 Z Inse Kunsty / w robocie cudowne.

Ale y Bata Brytanskiej Krolowney /
 Urzuli swietey nieposlednia byla;
 Miala ozdobe/ y Kunst niewymowny:
 Od zlota sie tez jak sronce swiecila.
 Z Krzyz na Macie/z Macice perlowey
 Pod Ktorem/znaczek byl Karmazynowy.

Sprawcy okretow / jak Bate postrzegli:
 Tak kstatnie Nawy swoje rumowali:
 Lub ieszcze byli poniekad odlegli;
 Brytanskiej Corze/ droge gorowali;
 Prosto na Nawe Krolewica swego:
 Osobe maiać przytomna tam/ jego.

Jako na pnsczy ielen skoczy snaznie/
 Gdy co postrzeze / tak Panie z radosci/
 Ledwie nie wskoczył w morze: lecz powaznie/
 Dmial pokrywac plomien/ cney milosci.
 Z stal czekajac swey oblubienice/
 Zdumialy: patrzac na iey sliczne lice.

Nawy z obu stron / k sobie sie zblizyly;
 Krolewic / reke podal / z uczciwością /
 Urszuli swietey : (a Nawy stanely)
 Ktora w swoy Okret / w sadzil / z ukladnoscia /
 Tam ia wstydliwie / (acz z powaga) wital :
 Na oycowskie sie zdrowie / pilno pytal .

Tamaria zas / nadobna Dziewica /
 W swoiey ozdobie / iak Dianna stala ;
 Nie uprzedzajac Brata Krolewica /
 Tak pokazuiac / iako by sie bala
 Blisko przystapic ; lecz ja uprzedzila
 Urszula : y wstok mile / oblapila .

Jakie pieszezoty ! iakie radowania !
 Tych troyga byly ; trudno opowiedziec ;
 Jakie pochiechy ? y iakie kochania ?
 Jak sie prosili / w mielkie krzesla siedziec ?
 To pewna / tak sie ich serca spojly :
 Jakby sie mocno wespolek skliuly .

A w tym rozane usta otworzyla
 Urszula swieta ; wargi koralowe
 Wstydem zebrawszy : twarz zarumienila .
 Do Krolewica / te slowa gotowe /
 Spokora rzekla / wiedziec ci potrzeba /
 Cny Krolewicu : ze to dzieło z Nieba .

Bostka to wola/ Bostie sprawowanie/
 Bog nas ze dwu Panstw/ przedziwnie sprowadzil/
 Tylko poddajmy iemu nasze zdanie:
 On bedzie o nas/ iak naylepiej radzil.
 On nam obiawi/ sprawy swoje skryte:
 Odmieni serca/ w myśli znamienite.

Ze krotko powiem/ tak go skrep owala
 Zlotemy slowy/ ze z Swieckiey miłości/
 Waim sie odmiana Nowa po azala/
 Iż sie zakochal/ w Kleynocie czystości.
 Zamilowawşy **CHRZYSTUSA** skatecznie:
 O ktorym sprawie zrozumial skatecznie.

Zaraz Urzula, Pierścienia dobyła /
 Y wienca/ ktory od Chrystusa miała:
 Wieniec Krolewnie na glowe wlozyla/
 Krolewiczowi Pierścien w rękę dala.
 Te (pry) Kleynoty/ **JEZUS** wam darunie:
 Przy nich roskoszy wieczne obiecuie.

Panny sie także z obu stron witaly/
 Rozne uklony/ y Ceremonie
 Czyniac: wzajem sie tak ofiarowaly
 Życ w cney miłości. A wzym Melodie
 Zabrzmia po nawach/ iuz wesolo wşedzie:
 W czaykach wşok niosa Krolowi Orendzie.

S. XXVII.

Nad brzegiem czekał Krol / z swymi Panami /
 Gdzie rozne sceny / na to zgotowano:
 Jak miedzy Woyskiem / tak miedzy Dworzany.
 By byl porzadek / mocno przestrzegano.
 Przy Piramidach dosc ogniw palono
 Dla ktorych / dziwne rzeczy porobiono.

Zdzial byc poczeto / lecz ze sie strachaly
 Niektore Panny: Krol zakazal. Ale
 Inse widoki / tak przyspafabialy /
 Refreaciy / a zwlaszcza na wale /
 Ktory byl na to wlasnie usypany:
 Niczemu z gola nie bylo nagany.

Erchard, z Engaddem swym bratem rodzonym /
 Cnego Kycerstwa otoczeni kołem /
 Przeciwo Siestrze / affektem wrodzonym /
 Stali przy Oycu / Starostu wesolem.
 Czekajac syna / Krola Francuskiego:
 Wielce z przyiazdu uciešeni iego.

Gdy przyiachali Goscie pozadani /
 Krolewie z Siostra: iak predko wysiedli /
 Tak iako byli na ten czas ubrani:
 Wspol z Urszula, przed Krola sie wiedli.
 Tam go od Oycy mile pozdrawiali:
 Z unizonoscia / czesto sie klaniaли.

Engadd Krolewic/ brat Urszuli Swietey
 (A byl to Panic/ krasomowca wielki/
 Przez co byl w Panstwie/ tak od wŝytkich wziety/
 Ze go Duchowni bez wymowki wŝelkiej/
 Widziec pragneli:) prawil Oracia:
 Przy Polityce/ z swa reputacia.

Po iey skonczeniu/ wnet wŝiedli w Karoce/
 Dzieci Krolewskie/ z swemi Kiezniczkami:
 A Husce Panien/ w namioty ŝerokie/
 Im zgotowane/ wielkimi Kosztami/
 Na odpoczynek wŝytkie prowadzono/
 Jako ŝe na to/ zdawna zporzadzono.

Samo zas Panstwo na zamek iachalo /
 (Bo im tam mieysce bylo naznaczone:)
 Co z Celnieyŝemi/ tych bylo nie malo:
 By wedle stanu swego byly czczone.
 Drugie zas w Miencie miały ŝwe gospody:
 Kaŝda zaŝyla/ iak trzeba wygody.

Niŝ iesc wydano/ sam Krol z Krolewiczem/
 Przy ŝwoich ŝynach/ miał rozne rozmowy/
 A wiedzac iŝ byl Francuŝkim dziedzicem:
 Pałac dla niego zbudował byl nowy.
 W kolo niego zas wdzieczne Wiridarze/
 Sady roŝkoszne: y ŝliczne bindarze.

Urszula także Krolewnę Kochaną
 Do swych Pokoioſów chętnie zaprosiła /
 Sioſtre Panięcia Tamaria zwaną :
 Lecz wprzód niſi ſie u nięj rozgoſciła :
 Wprowadziła ją do ſwey Marki miſey
 Y tam ſie chwile niemala cieſzyły.

Potym Bankiety czyniono bogate /
 Co dzień po dwa kroc: iak rożna zwierzyſna
 Gotowa była / tak bydło rogate.
 Miał ſie Pan dobrze / miał też y chudzina.
 Przez cały mieſiac choynie godowali :
 Wdzieczney uciechy wſyſcy zażywali.

By na ucieſe wniwczym nie ſchodziko /
 W koſtownych zbroiach / eni kawalerowie /
 Tak iak ſie Meżom odważnym godziło :
 Miałeć Plac wielki / przy ſerokim rowie /
 Na raczych koniach / tam harce zwodzili :
 Z wielką pochwałą / topiie kruſyli.

Beſtie także / na to ſpoſobione /
 Dla ktorych były Theatra przeſtronne ;
 Y Pſy zaiadle / na to wyczwiczone /
 W ſpoł puſzczano / zdrowia nie ochronne :
 Gdzie ſie okrutnie z ſoba paſſowały /
 Te zwyciężone / te plac otrzymaly.

§. XXVIII.

URSZULA iednak nabożna Krolewna/
 Ależ sie na twarzy/dosć wesola zdała/
 Choć obietnicy Boskiej była pewna/
 Przedziwne przecie myśli/w sercu miała:
 Ku **JEZUSOWI** ustawnie wzdychając/
 Y iego z wielką żądzą wygladając.

Czasu iednego / iuz po krótkowili/
 Gdy ziemie czarna noc płachta pokręta:
 Nie mając we dnie/do Modlitwy chwili/
 Miasło smacznego snu/czas sobie wzięta/
 Wedle zwyczaju śędę do Kaplice:
 Tam przed Oltarzem/padła na oblicze.

A nie tak uszy wołała/iać myśla;
 Predkiew żadać z Nieba wiadomości:
 Żadzą czekała/rychto do niej przysła
 Kogo/z Orendziem Boskiej tajemności.
 Jak perły/tak iey łzy z oczu padały:
 Przez kilka godzin/nie odpoczywały.

Naysłodzy **JEZUS** patrzający na to/
 Kochanki swojej/zwyciężon miłością/
 Jak w schodzi słońce/w Naywodzięznieysze lato/
 Tak stanął przy niej/z niezmierną jasnością:
 A Aniołowie/iey członki pieśczone /
 Podniesli z ziemi/modlitwą strudzone.

Z obu stron affekt/ogniem zapalony/
 Czystey miłości/ Niewypowiedzianie
 Jak gorzał: by był/nieco nie strocony;
 (Takie duchownych jest o tym mniemanie/)
 Jużby umarło cnePanienskie ciało:
 Gdyby takiego ognia/niestrzymało.

Przetoż łagodnie/one obłapiając/
 Słowy ja cie był słodkocukrowemi:
 Panna po oku/w JEZUSA patrzając/
 Pełna ochłody/ słowy takowemi/
 Kochanie swoje serdecznie witała:
 Iż go pragnęła/tak mu powiedała.

Witay moy JEZU/witay ma światłości/
 Serca kochanie/sprawco duże moiey;
 Tyś me pociechy/ od samey młodości/
 Znam dosyć łaski/y pieśczoty twoiey.
 Jak z trudu łani pragnie wody żywey:
 Tak pragnę Ciebie/ ochłody prawdziwey.

Niech woda morska/inkaustem sie stanie/
 Ze wśech drzew liście/niech papirem będzie:
 Niech sie pisarze z biorą na pisanie/
 Całego świata/niech orator siedzie:
 Ci z Philosofy y z ich raciami
 Wnie sie obroca z swemi konceptami.

Gdyby

Gdyby okryścić te pieczęoty mieli;
 Przy tych Urszuli, 3 CHRYSTUSI rozmowach;
 Nigdyby słowa wymowić nie śmieli:
 Mógł by im wysecht/ w ich przewrotnych głowach.
 Bo serce ludzkie/ niedoścignie tego:
 Co czyni JEZUS/ dla kochanka swego.

Krotko zakończe/ rzecz objaśni sama/
 Czego sie wten czas Panna nauczyła/
 Co miała czynić ta przesliczna Dama?
 Jak CHRYSTUSOWI/ wszystko porzuciła.
 Jak jedenascie tysiecy wtey dobie:
 Oddała iemu/ w Anielskiej osobie.

S. XXIX.

GDY sie tak znaczne woysko zgromadzilo /
 Jedenascie mu Galer sporzadzono:
 I na trzy lata żywności nie malo/
 I potrzeb roznych/ dosć przysposobione:
 Co nie bez kosztu bylo niezmiernego/
 Zniemalym dziwem krolestwa całego.

Lecz y Awisy daleko niesione/
 Po roznych Państwach/ w kraie okoliczne/
 Zabrzniwały/ przetoż Panny przerzeczone/
 Wtak wielkim poczcie/ iako były sliczne:
 Co żywo wiedzieć ziezdzało sie pilnie /
 By nie zmieścili/ spieścili usilnie.

Nie tylko prosci/lecz wielkie Panietą/
 Ze psci oboicy na to sie ziezdzali/
 Miedzy ktorými byli/ y Kiazeta/
 Z poblizszych Krolestw/ co sie uprzędzali:
 Chcąc kompaniey bydz uczestnikami/
 Morze okryli/ swemi okretami.

Wdziwne twoie Panie JEZU dzieło!
 Jako pobudzasz serca ludzkie ksobie!
 Co woli twoiey Przenaswietney miso/
 Predko sie stanie: wšytko wolno tobie.

Nie dziw. Bo gdzie strą/ twoy misosci padnie:
 Kamienne serce/wštok sie mieni snadnie.

Nie slychane to są po ten czas cuda/
 Ze sie tak predko zgromadzilo siła
 Tysiacow Panien: y roznegu ludu/
 Nad domysl ludzki zgrata wielka była.
 Tych stawial JEZUS/ swey kochance kwoli/
 Urzuli swietey: na Anglickiey roli.

Krol Maurus/bedac mysla roztargniony/
 A uwazajac Cortki intencja:
 Z wielkiey fatygi snem smaczny m uspiony/
 Puscil mimo sie przecz Melancholia:
 Zwlaszcza/ iż maiać Boskie obia wienia/
 Uczul na sercu wielkie pocieszenia.

Bo od Aniyola slyszal to orendzie.
 Nie trwoz sie krolu/ nie frasuy twey glowy;
 To co sie dzieie/ wshytko dobrze bedzie:
 Tylko posluchay pilno moiey mowy.
 Czyn wola Cortki/ y coc ona radzi;
 Niey to za slusnosć: pewnie cie nie zdradzi.

Niechay po morzu/ iako chce/ zegluie
 Z towarzyskami/ niech rekreaciy
 Wshelkley zazyia/ niechay im przodkuie.
 Mezshczyzna iednak/ w swoiey kompaniey/
 Niech bedzie/ tylko wzgledem Nabozenstwa:
 Wspol bydz moga/ y dla bezpieczenstwa.

A gdy sie skonczy naznaczone lata;
 To woystko Swiere/ Neczenskiey Korony/
 Dostapi: w tym tez y ty zeydziesz z Swiata/
 Na odpoczynek poydziesz/ iak y ony.
 A tam z Malzonka twa Corte kochana/
 Ogladaß/ wshate Niebieska przybrana.

To rzekßy zniknal. A wtym drzwi skrzypnely:
 (Bowiem pachole/ znagla otworzelo)
 Marke z krolewna fiore tam stanely/
 Zaraz krolowi Panu oznaymilo.
 Podzieß/ (krol rzecze) me pociechy drogic:
 Posilce serce/ prze testnosć ubogie.

Wesły z poślkonem/ y wedle lożeczka/
Siadła królowa: a Urszula stała.

Nie śmiejąc obie przemówić słoweczka:

Y ta / y owá / powagi się bała.

Co król postrzegłszy, rzecz z płaczem / wzruszony /

Do nich uczynił: lub był pocieszony.

Wielka nowina / y mnie niespodziana;

Ze Matka z Córka dziś do mnie przychodzi:

Nowina (mówię) niewypowiedziana /

Która mi smutek / od serca odwodzi.

Nadzieja w Bogu ze mnie pocieszycie:

Y weselszego natychmiast uyrzycie.

S. XXX.

URSULA baczac / iż król frasobliwy;

Y Rodzicielka / ze jest z turbowana:

Just koralowych / głosęk miłościwy /

Wdziecznie na twarzy upurpurowana /

Taki wydała. Oycze / królu / Panie /

Duża cie moja sławić nieprzeżestanie.

Tys mi przyczyna / ze na świecie stoie;

Zem urodzona / w twym królewskim dworze:

Tys mi powodem / że się Boga boie /

Tego co stworzył / niebo ziemie morze.

Tys mie z Żywota / w Chrystusową wiarę.

Poswiecił: y dał iemu na ofiarę.

Zgola cokolwiek mam/ to mam od ciebie/
 I zedem pewna/ ze miec wiecey bede:
 Gdy iako Córka z rodzicami w Niebie/
 Wspol w loznicy/ Chrystusowey sie.
 W zobopolności tam sie uciešemy:
 A slawa naša Swiat udaruemy.

Naymilšy Dycze/ precz alteracia
 Niech odstepuie/ od twey glowy proše/
 Niechay cie ciešy ta rekreacia:
 O ktora moie instancia wnoše.

Nie zawiedziesz sie na mey obietnicy:
 Z Chrystusem Panem uyrzysz mie w loznicy.

Krol sie usmiechnal/ y schyliwszy glowy:
 Coreczkę wziawšy/ za rączkę subtelna;
 Tak odpowiedzial wspaniałymi slowy:
 Wšytko zakonczyl ta rzetelna mowa.

Powiedz co prawda/ wiem te tajemności/
 Od Boga: przetož/ czyn podlug lubości.

Jał Kryształ iasnie wypolerowany;
 Albo Diament/ w kanał opraviony/
 Jał Rubin wzłoto bogato wprawiony;
 I Szafir w Malnel/ misternie wsadzony:
 Urzuli Swietey tak twarz sliczna byla/
 Jakoby sie w te Kamienie mienila.

Na ziemię padszy; Oyca oblapisa

Za nogi/ ktore mile calowala:

Na co patrzaiac Matka iey mila

Corke w Opiekę Bogu oddawala.

Szczesni rodzicy/ ktorzy dziatki maia:

Drogi do nieba im nie zagradaia.

S. X X X I.

Wesołe larwo zaraz otrebuia;

Maszy podnośa/ żagle rozwiaia:

Już sie cne Panny/ wsiesć w Nawy gotuia/

Y po brzegach sie pilno uwiaia:

Co żywo bieży wsiadaia w Okrety/

Był przy wsiadaniu triumph niepoiety.

Bo Melodie wnet sie słyśeć dały;

Na instrumentach słodkowdziecznie brzmiących:

Kotly/ y bebny/ glosy wydawaly;

A gdy poczeto/ z dział strzelac burzacych:

Ziemia sie trzesla/ a Echo po morzu:

Kozlegalo sie/ w krolewskim podworzu.

Niebo radością swiat uweselilo;

Zesiry y te chlodno powiewaly;

Kazdemu na to patrzyc/ zserca miso:

Y ryby same/ po morzu igrały.

Zgola zradością/ płacz był pomieszany:

Patrzac na ten Akt/ zdawna požadany.

Wporządku

Wporządku wielkim/ nad brzegiem stańeły/
 Woyska Cnych Panien/ wPulkach rozdzielone;
 Ze doczekały/ iak z dawna pragnęły:
 Radością miały serca napelnione.

Przed Pulką każda sta Kieźna poważnie;
 Szły inſe Panny/ za nimi/ odważnie/

Urzula ſwieta Swoy Pułk prowadziła /
 Naypierwey: wGaler koſtownie przybrany.

Za ktora zaraz druga ſie ruſzyła /
 Nie maiać także/ wporządku nagany;

Krola Galliey Tamarja Swieta/
 Szlacherna Cora: odewſtykich wzięta.

Wtrzecim heregu Kieźna Szkoeka była;
 Veręna. Panna przedziwney gładkości:

A ta wczystości/ od dziecinſtwa żyła/
 W wierze prawdziwey/ y bogomyſlności;

Ktoreg Urzula, wielce ſzanowała:
 Y tak o własnę ſioſtre/ tak kochała.

Czwarty zaś tyſiac/ ſtał przy Florentynie;
 Ta Panna/ była Anyełſkiey urody:

Ktemu przez rodząy krwi Krolewſkiey ſynie/
 Gdzie dziś Francuſkie oblewaia wody.

Tam iey Wyczyzna/ ktora opuſciła:
 Zeby z Urzulą w towarzystwie żyła.

Nad piątym Woyskiem / Przełożęstwo miała /
 Axpara, Cora Wielkiego Książęcia
 Insul Norweyjskich; a ta się dostała
 W Opiek / Krolowey; jeszcze od dziecięcia /
 Aż do Franciey; po zęściu swiego
 Rodzica: Meza wielce odważnego.

Pułk hosty wiodła Kieźna Constancia;
 Cney Familiey / Krolewskiego domu:
 Jak o tym świadczy / podziśdzien Gallia.
 Nie z przykrzyła się w swey sławie Nikomu;
 Dmiała zażyć przy gładkiej wdzięczności
 Cnot swiętobliwych: w wielkiej rostopności.

Siodmy Pułk miała / Świeta Gerasina;
 W Nieposledniejszym domu urodzona:
 y ta mieć mogła Krolewskiego Syna;
 Bo była mądra / y w cnotach czwiczona:
 Miała urode / piękne obyczaje /
 Ktore / komu chce / temu Pán B O G daie.

Osmego Husca / buława władneta /
 Cna Komitissa / Albina rzeczona;
 Ta przy urodzie / rozumem slyneta:
 Przeróż godnością ta / była uczczona.
 W każdej swey sprawie / mądra / y ostrożna:
 Stateczna / meźna / czysta / y Ułobozna.

Babyła

Babila głowa Pułku dziewiątego
Przednią się stała; Paniątka cnotliwa:
Po niej / Regiment Husca dziesiątego /
Aurea wzięła / wielce światobliwą;
Siostry rodzone Kieźney Ciliciey:
Pokrewne Książat / wielkiej Brytannicy.

Jedenasty Pułk / Kieźna Julianna.
Pod mocą miała: Córka Burgundskiego
Kieźca: grzeczna / y nadobna Panna /
Była odważna / y serca meźnego.
Bo inšym Pannom serca dodawała:
Kiedy postrzegła / że się która bała.

Tych Kiejez miała malinka Kordula.
Na Wzrost / lecz wielka Bostka miłośnica:
(Jey była / Święta pokrewna Urszula.)
Była to Panna / tak gładkiego lica;
Ze się Diannie w piękności równała:
Prze co u wszytkich / wielka łaska miała:

Te wszytkie Panny woyska tak słicznego
Regimentarki / były / przez ozdobyne:
Nigdy nie widzał ten świat / piękniejszego.
(Z zdadza się to rzeczy nie podobne)
A te Urszuli, wszytkie podlegały:
Z iako głowie Honor oddawały.

Błogostawienstwem Króla wielmożnego/
Wsiadłszy w okręty/rozpuszcili żagle;
 y odemknawszy od brzegu suchego/
 Przejeżdżały się zwolna/y nie nagle:
 A na proporcach/rozliczne kolory/
 Piękne czyniły widożu pozory.

Skó ro ruszyła/ ta Panińska Flota;
 Poszły za nimi ozdobne okręty/
 Kijaat: (kostowna którym była enota)
 Tak z Duchownymi/ tak też y z Paniety.
 Wszyscy jednemu / swoy Regiment dali.
 Wszyscy go głowa/ y Hetmanem zwali.

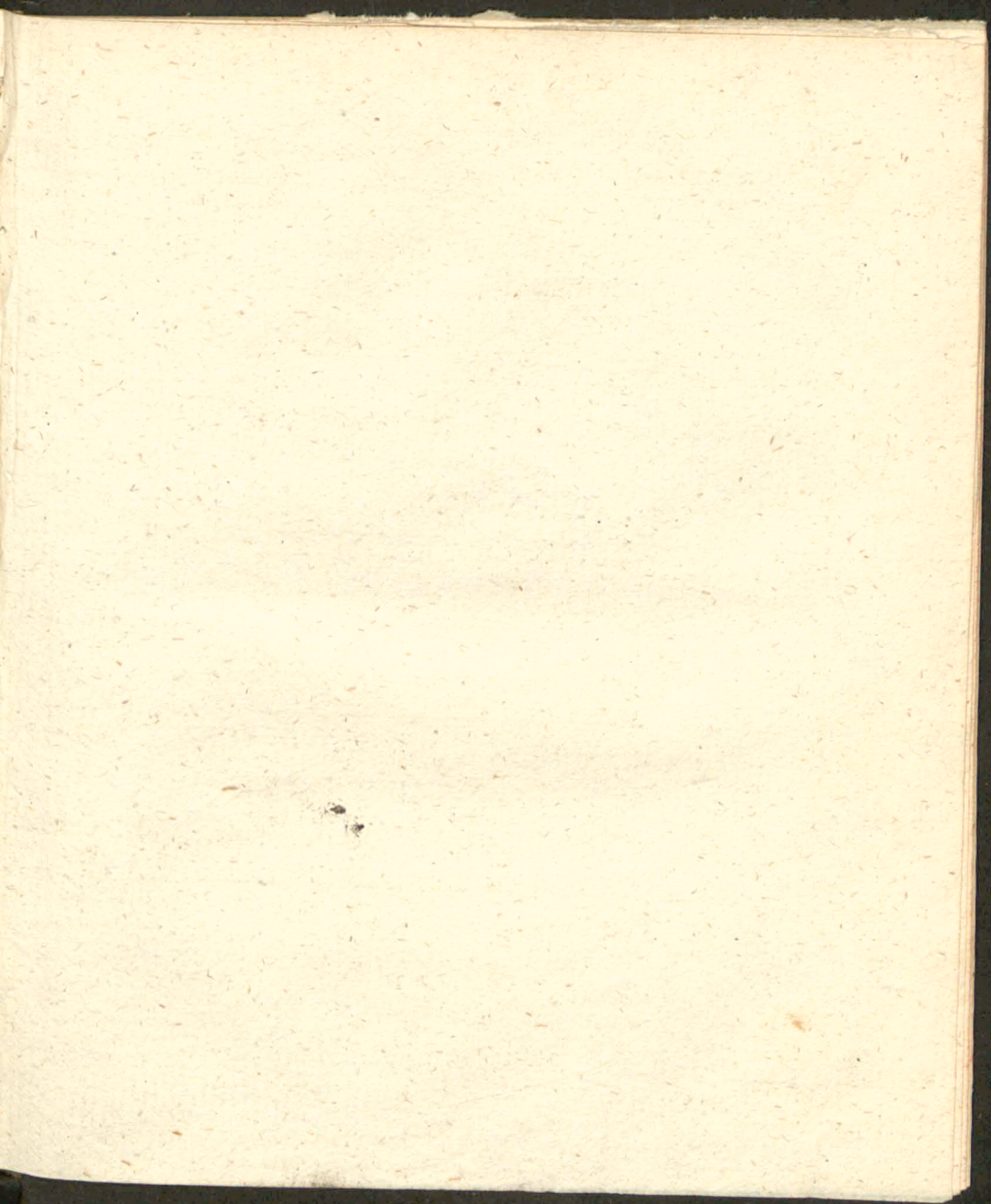
Ten był Królewic Państwa Francuskiego;
 (O którym wyżej była moja mowa)
 Eleuterius. Syn Króla możnego;
 Miał iako złoto/przewyborne słowa:

K Urfzuli przed tym miłością zraniony;
 A teraz: lesła Bostka obdarzony.

Z Wielką ochotą przysłużyć się chcieli/
 Pánienkom Świętym; a tych było wiele/
 K: oczy swe Siostry w tym enym woysku mieli:
 y których byli wielcy Przyjaciele.

Wzięłyby siła czasu do pisania/
 Imiona ich: ba y do czytania.

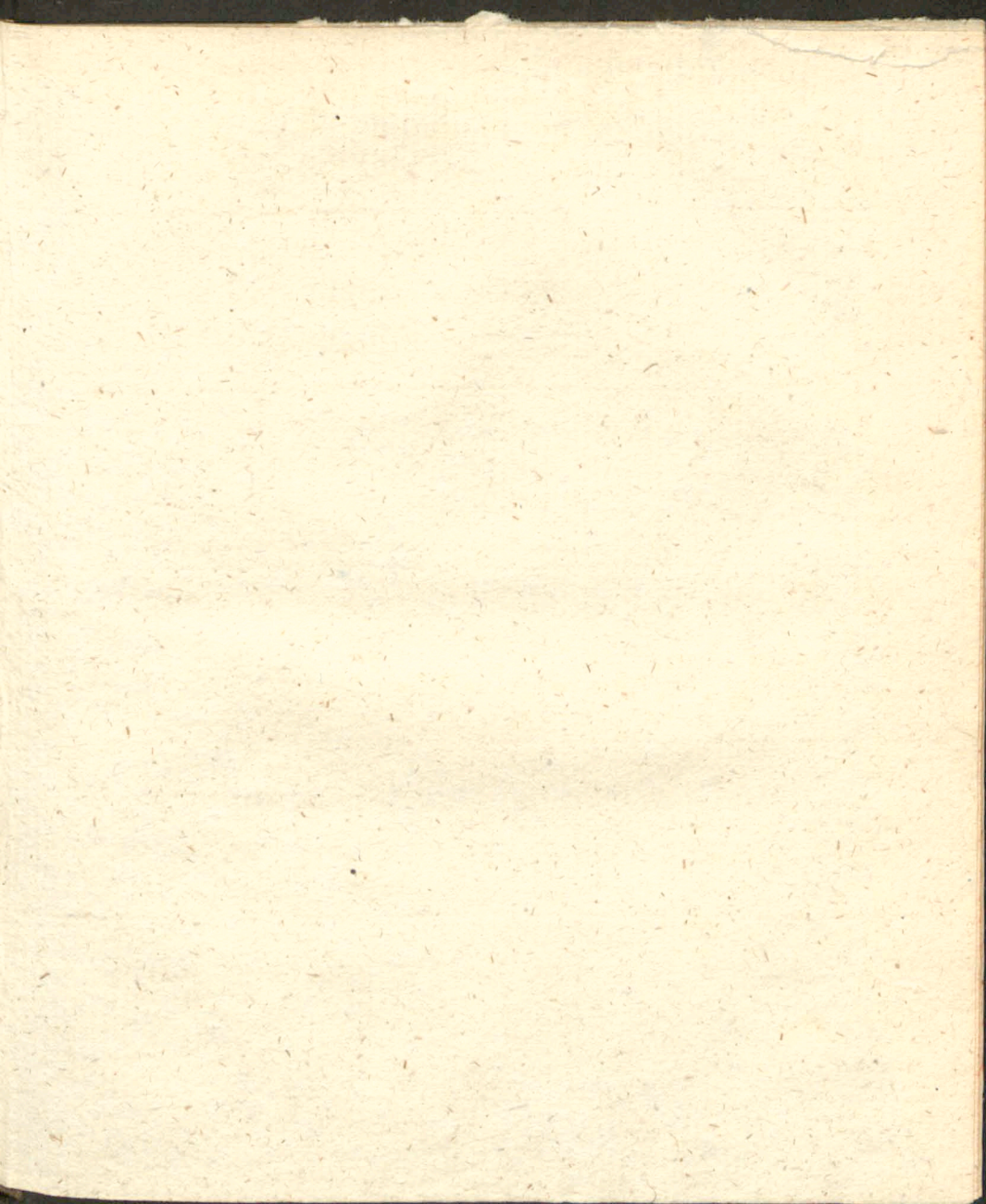

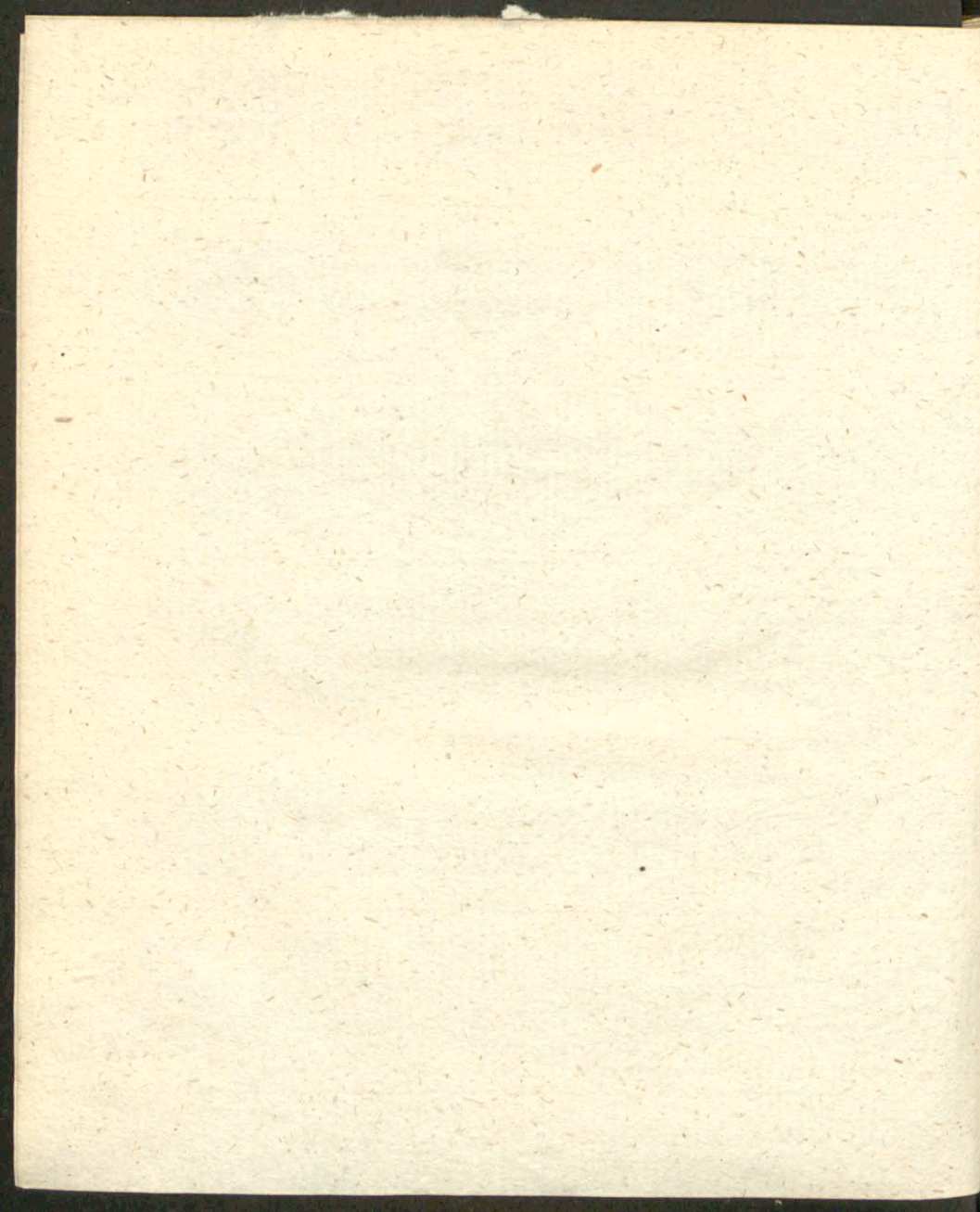

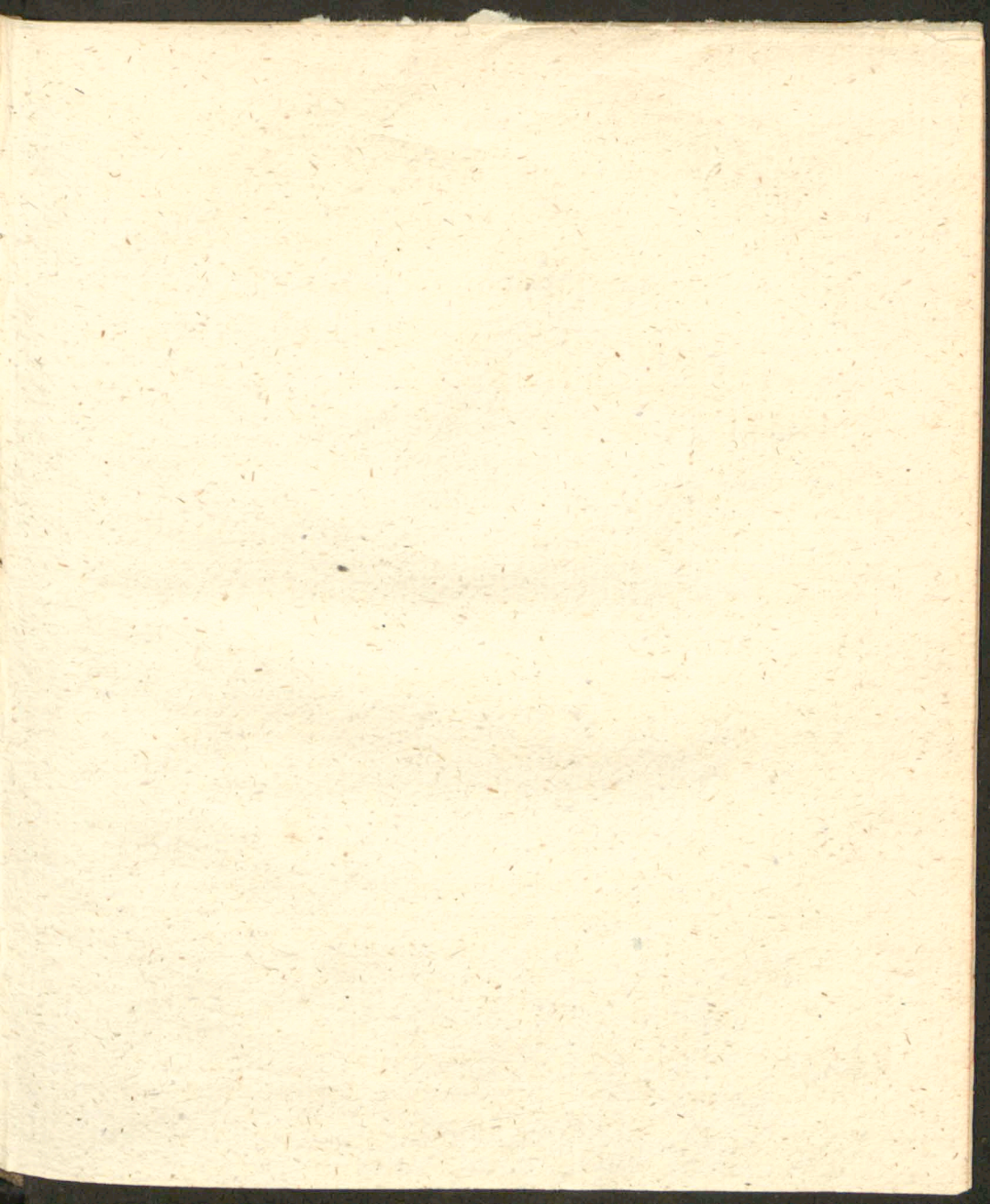

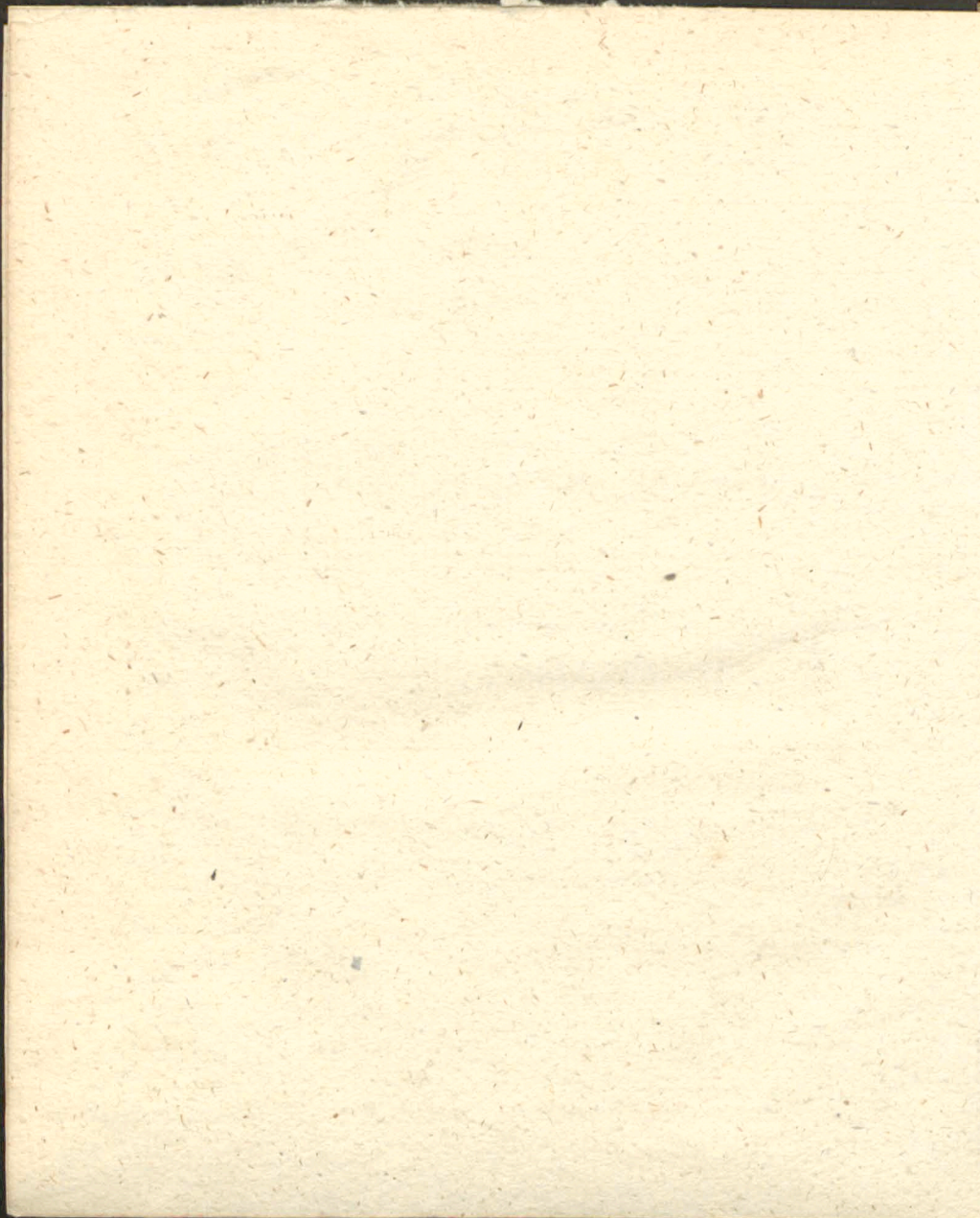

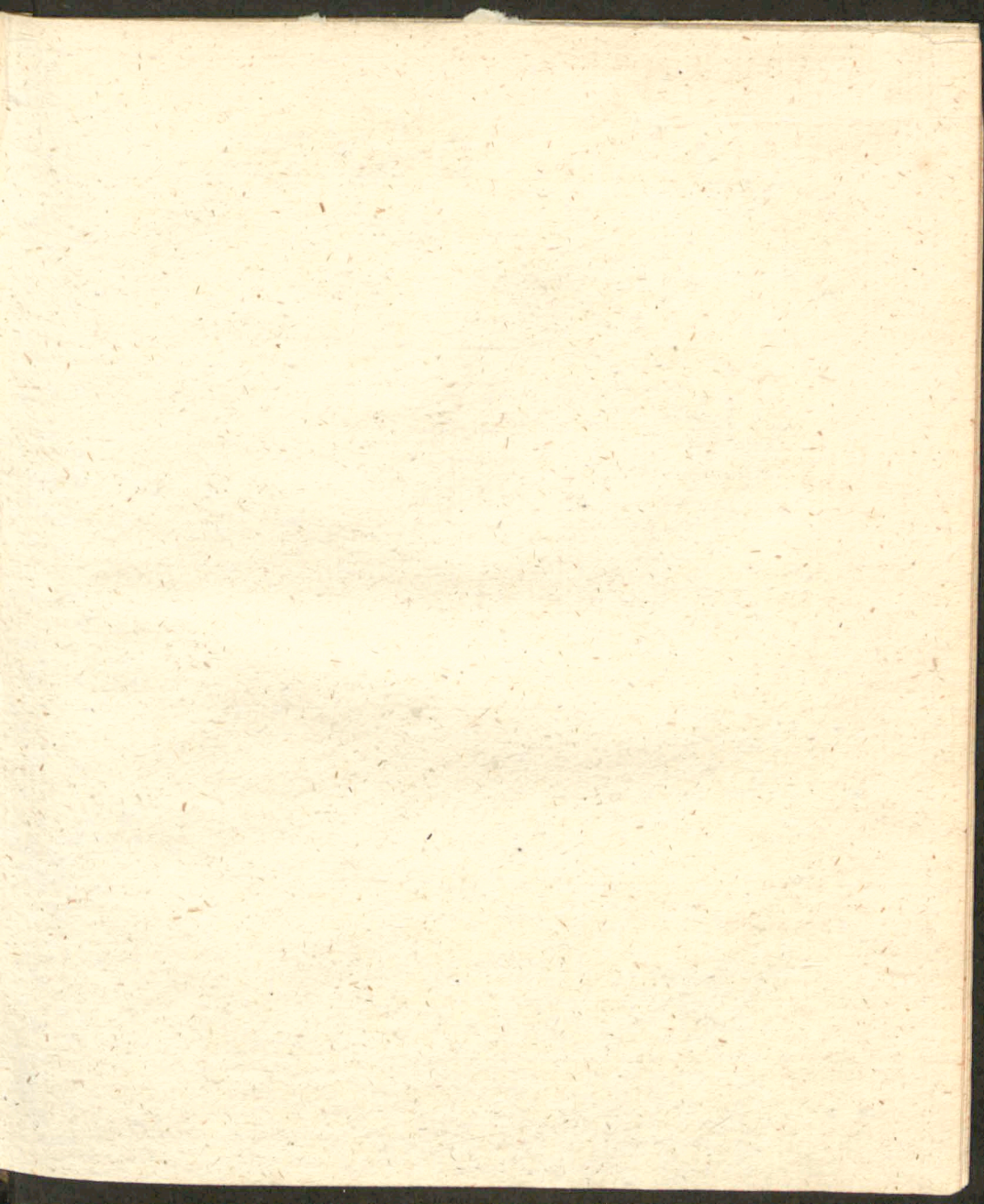

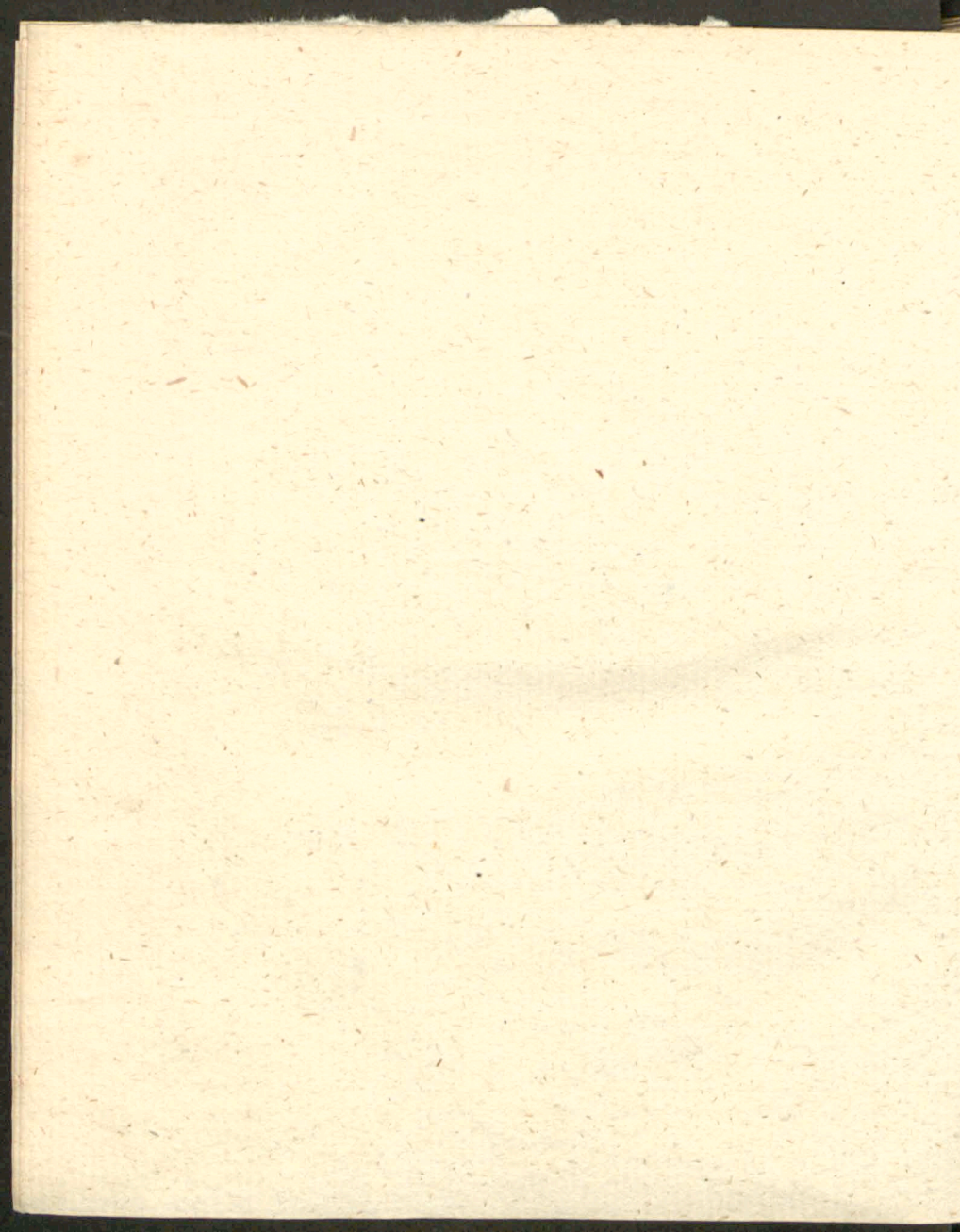

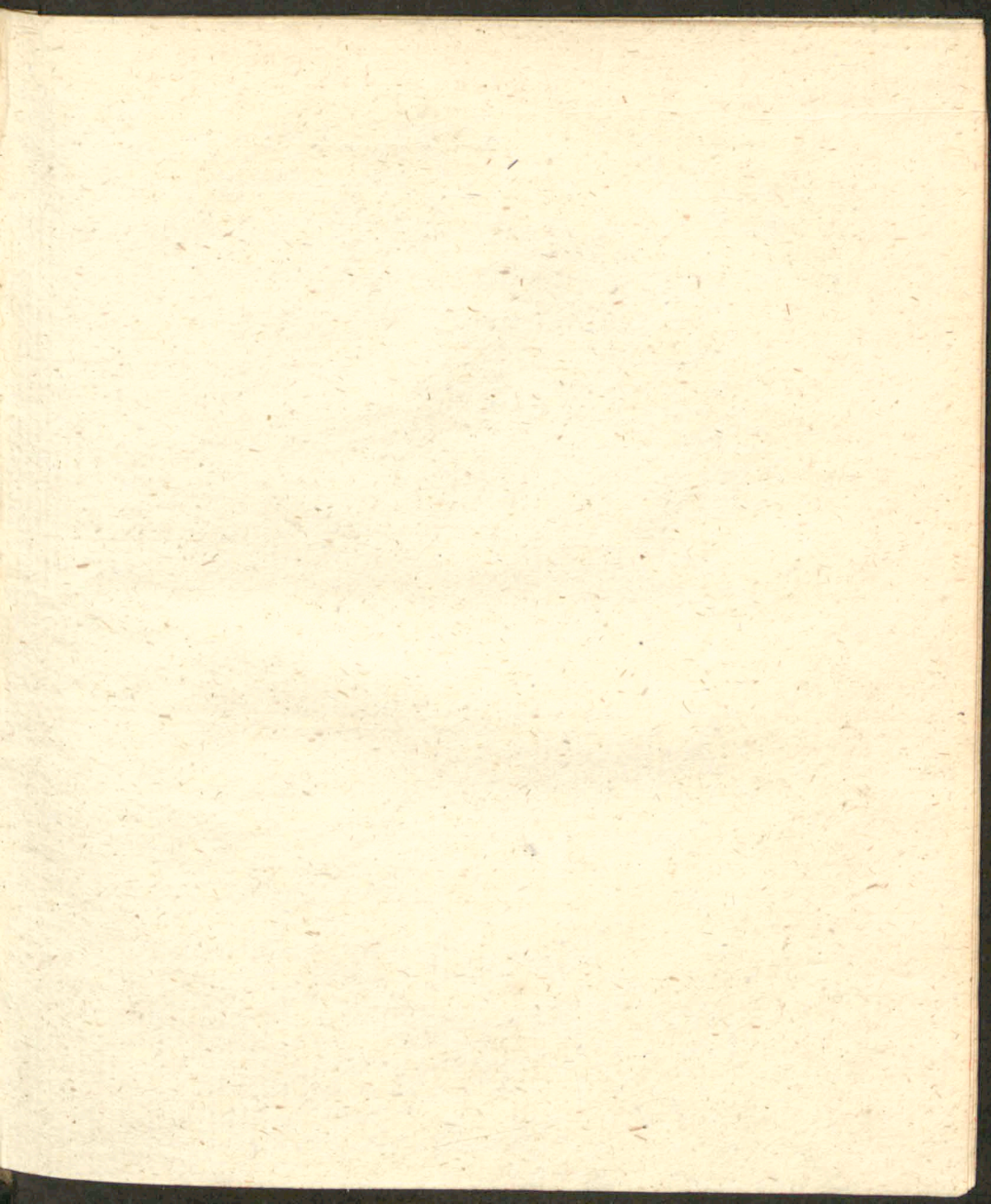

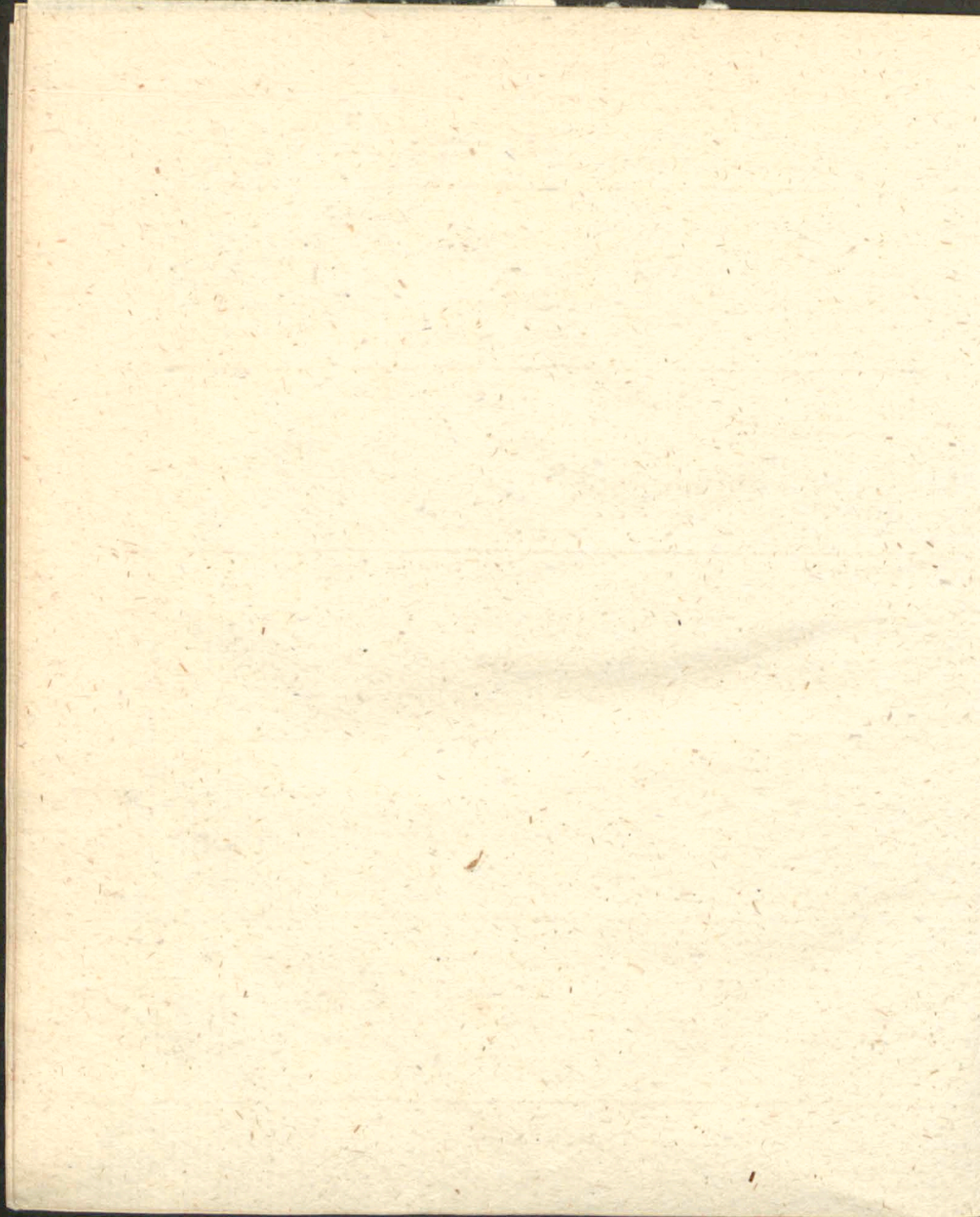

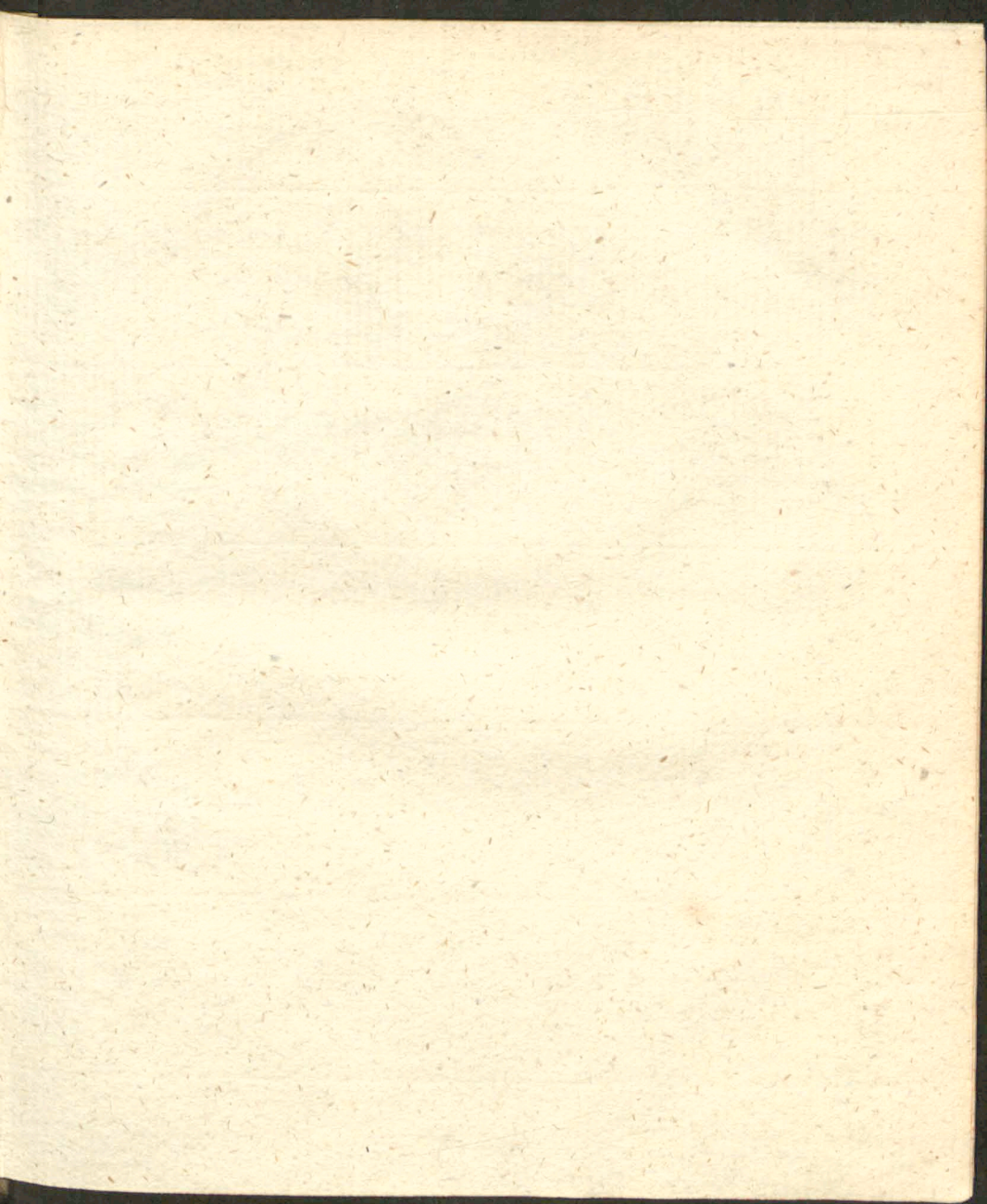

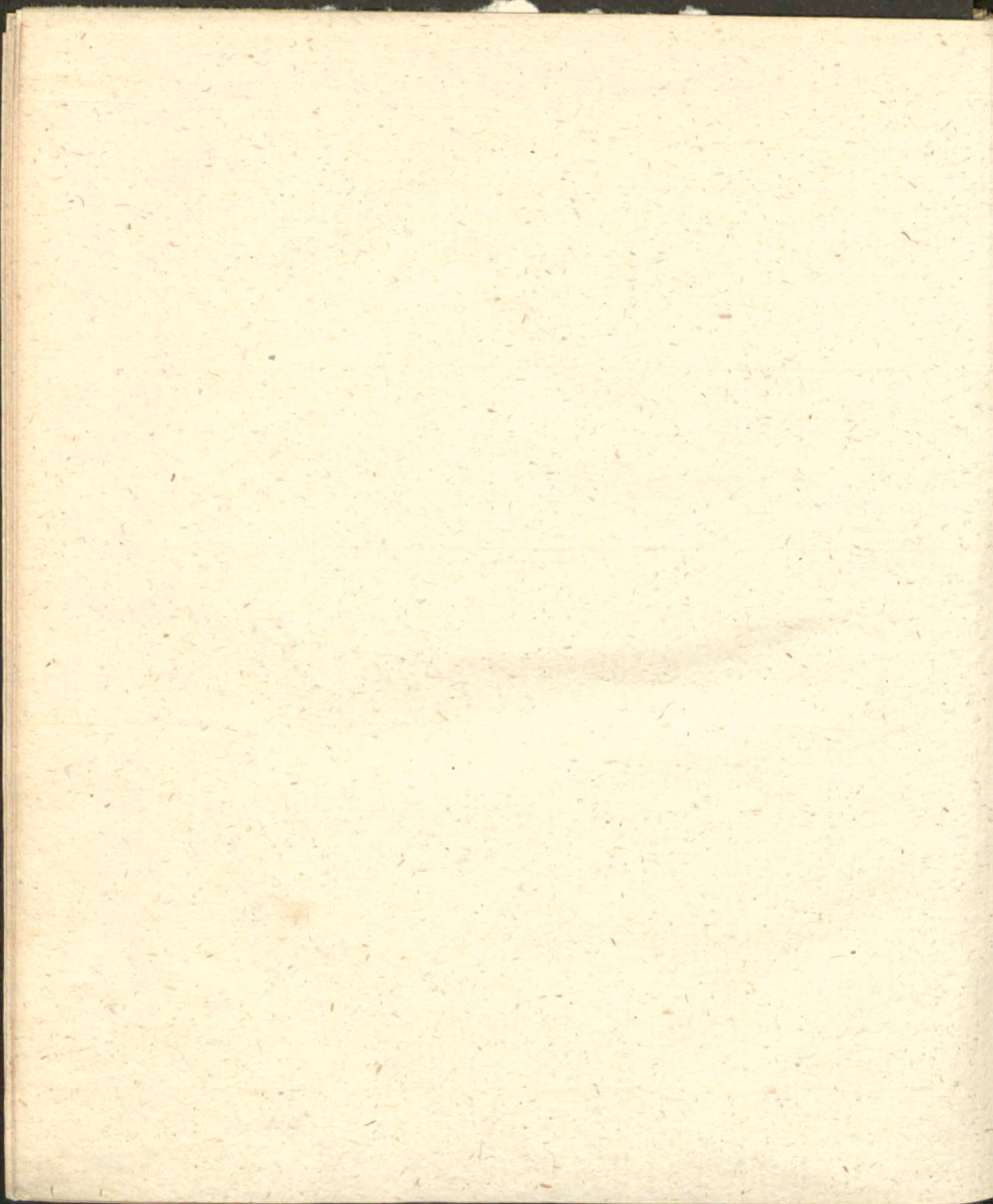

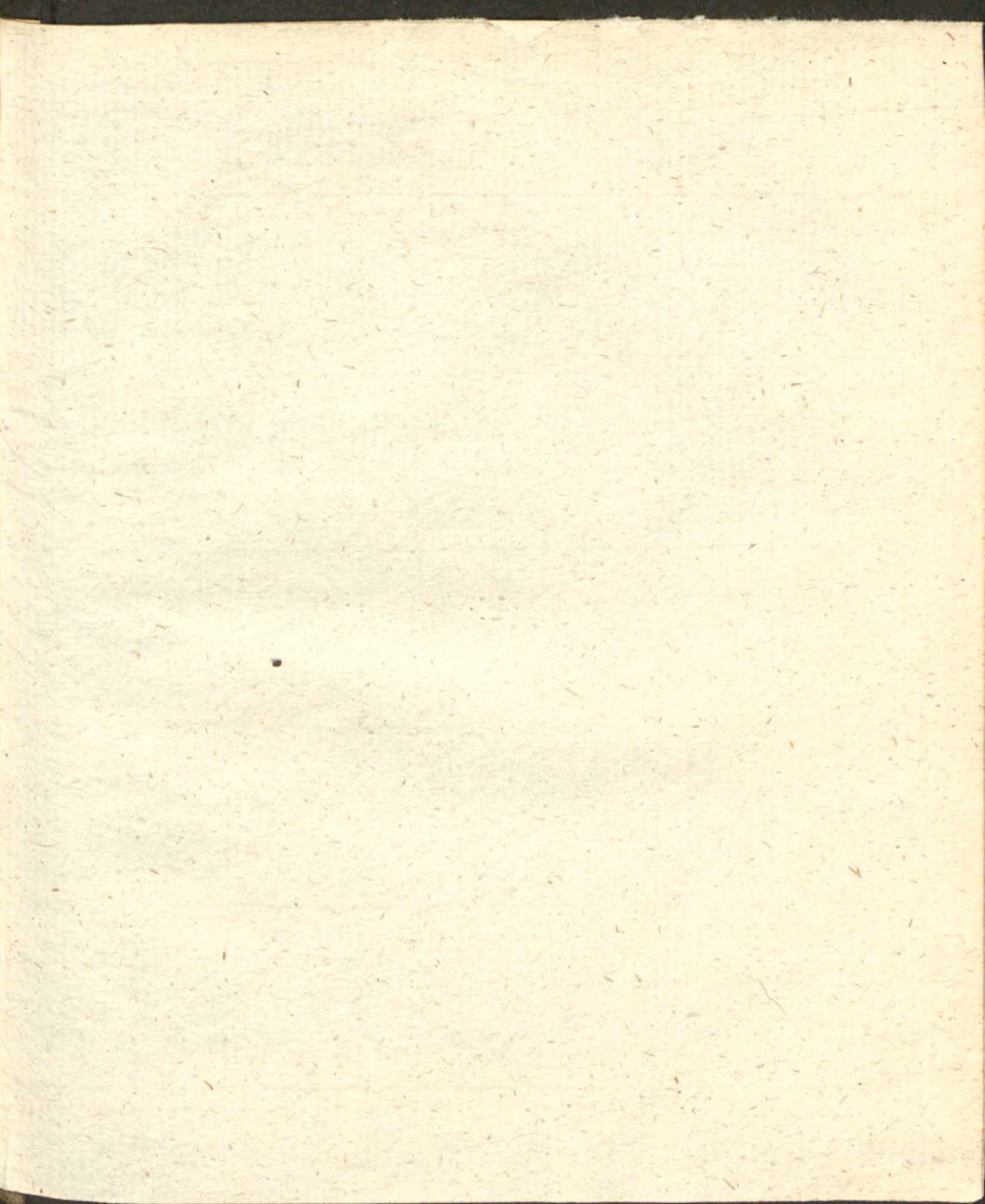

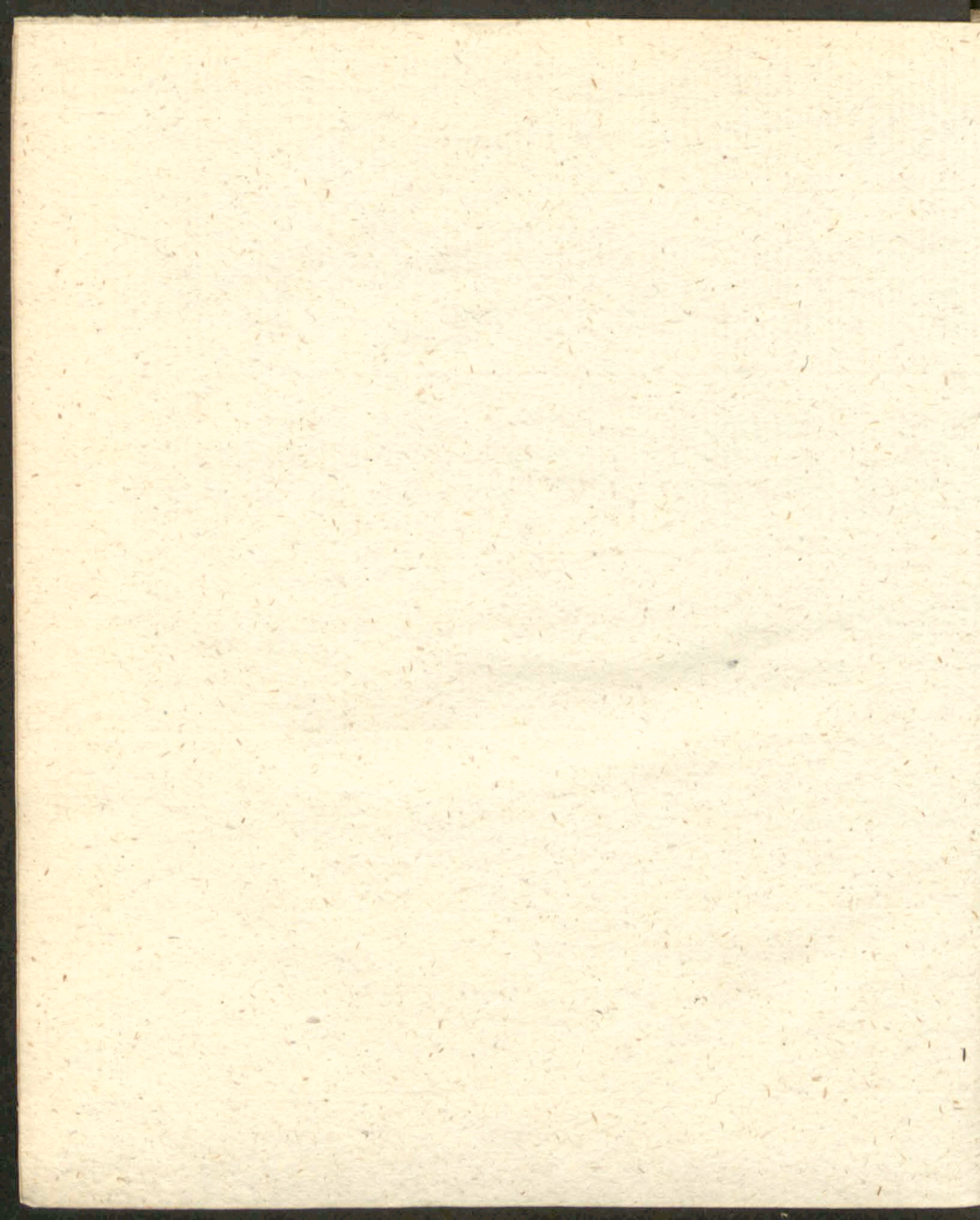

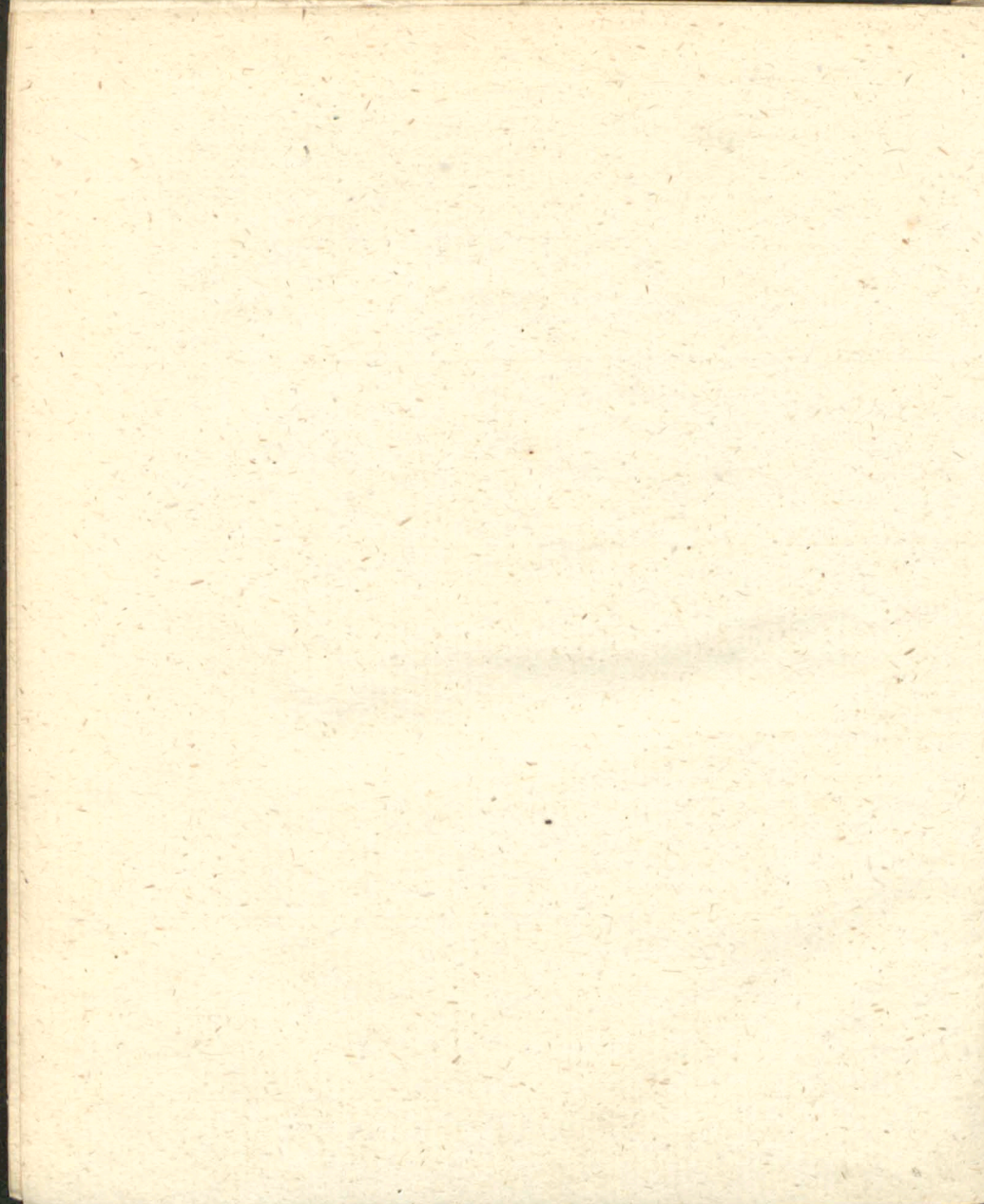

Czyżo zrumała kńiey skoczył dzielnego:
 y podał rękę dość z niskim pokłonem;
 Panna Tyrana widząc okrutnego/
 Z Lubiem przy bożu bogato sadzonym
 Nie tylko rękę podać mu nie chciała:
 Lecz mu w głos / o swą zniewagę laiała.

Odpowie Tyran. Żal mi twej urody/
 Chceśli żyć / słuchaj mey rady zyczliwej:
 Inak nie uydzieś Śmiertelney przygody/
 Ják wysforuie gniew moy popedliwej:
 Bądź mi Nałzontka / żyj ze mną społecznie;
 Bedziesz Krolowa mych Hunnow skutecznie.

Na to mu Panna tak odpowiedziała.
 Służebnicam ja wierna CHRYSTUSOWA/
 Jego wiecznam sie Oblubienca stala:
 Niech nic nie myśli o tym twoja głowa.
 Czyn co masz czynić / użyj twej srogosci:
 Nigdy nie złamiesz moiej stateczności.

§. XXXVIII.

Jako Bestia Tygrys nie rozumna/
 Okrutnem gniewem znagła zainżona:
 Tak u Tyranna Fantasia dumna/
 Sprośney furiey ogniem zapalona/
 Luf w rękę wziawşy wyciągnie cięciwe:
 Strzale ugodzi / w iey pierśi wstydlive/

Prosto ku sercu: Ktore przeniknela /
 Oстрым zelescem / strzala chyzolorna:
OJEZD OJEZD! Panna zakrzykneta/
 Padhy na ziemie / tak na smierc ochotna:
 Ktora Purpura kowie swey zfarbowala /
AJESDOWI wrece ducha dala.

Wnet sie rzucilo Poganstwo okrutne /
 Do ostrych broni / na Panny nadobne /
 Jakie tam bylo widowisko smutne /
 Kiedy spadaly ich glowki ozdobne.
 Szable trzaskaly / krew ciekla zrodkami /
 Biegla do rzeki / iak woda / rowami!

Poleglo woystwo / przeswietney mlodości:
 Polegl y dziedzic Panstwa Francuskiego:
 Zaplacz co czytasz / od ciepkiey zatosci /
 Widzac smierc predka woystka Panienskiego.
 Wszytkie Panietta razem poginety:
 Ktore enym Pannom / do uslug ich byly.

Leglo tez znimi zacne duchowienstwo /
 Sam Papiez poległ: Biskupi zgineli /
 Tak sie Poganski pastwielo balenstwo:
 Nikogo mieczmi swemi nie mineli.
 Brodzili we krwi / po same kolana
 Az do poludnia / od samego rana.

Jedna z Kieźniczek/ imieniem Cordula,
Z wielkiego strachu w okrecie sie skryła/
(Bela iey krewna przeswieta Urszula)

Y tam sie przez dzien/ y noc zataila:
Ale sie iey wnet siostra pokazala
O niepotrzebny strach iey nalaila.

Wychodzi zaraz w Wierze potwierdzona/
Y Messim sercem do Tyranna posla:
Jak iaka lwica/ tak nie ustrasona.

Ktorego skoro ta nowina dosla/
Sam wyszedl przeciw/ chcac dokazac tego:
By sie wyrzekla oblubienca Swego.

Lecz widzac Panne Wielkiey stateczności:
Za żadney wiecey nie maiac Nadzieie:
Znowu z furia/ swey zażył ostrości/
Zwlaszcza iż widzial ze sie z niego smieie.
Wnet ostro strzala Panienke Malinka
Y zgodził chyżo: w syie gladziusienka.

Tak JEZUSOWI staly sie ofiara/
Jako na rzezi niewinne iagniatka/
Mocno gorzeiac Chrystusowa wiara:
Panny/ Duchowni/ y rozne Paniatka:
Kolno swoimi cialy z bogacily:
Ktorego w kolo krwia ziemie skropily.

Wo tey robocie Hunni sie ruszili /
 Zwoyfki swoiemi / az ku Pannoniey
 Obawiaiac sie: tak sobie tuszili.
 Jak sie rozglosi to po Brytanniey /
 Wielcy Krolowie beda nas znosili:
 Lepiey ustapic. Wobec uradzili.

Byl wten czas w Kolnie Biskup zawolany /
 Aquilin Swiety / cudami wstawiony:
 Ten byl od BOGA na to powolany /
 Na od niego godnoscia uzezony /
 Ze mu oznaymil zdawna to cne dzieło:
 Ktore na placu Kolenfkim legnelo.

Bo y dway Swieci wyzey mianowani /
 Lucenski wespól z Ravenskim Biskupi /
 Od BOGA byli do niego zesłani:
 Opowiadaiac tak ten Tyran glupi /
 Trupem polozyć miał Panienskie ciała:
 Wiec zeby każda słusny pogrzeb miała /

O to go / dobrze przed tym napomnieli:
 By sie gotował iako naychedozey /
 To powiedziawszy / do Rzymu poieli.
 On sie przeciwie nie chcąc woli Bozey /
 Nie smiał wychodzic / z Miasta zawartego:
 By byl nie zginal / od pogánstwa złego.

Po tym odjeździe/ Nieprzyjaciół srogich/
 Wdał się Biskup/ do świętej roboty:
 I groby czyniąc/ dla ciałeczek drogich/
 Pomogli mu też Chrzescianie z Cnoty.
 Te z mocy Bożey przedko pochowali:
 Różne nagrobki/ różnym popisali.

A Rodzicowie Męczennicki świętej/
 Urzuli; z Nieba o tym obwieśczeni:
 Ze przez męczeństwo Duch iey w Niebo wzięty/
 Według Proroctwa; Wielce ucieszeni/
 Skonczyli wiek Swoy w tym śmiertelnym boiu:
 I zazywają wiecznego pokoju.

Szczesliwie Kolno/ z skarbu tak drogiego/
 Tak wielu Świętych mnożstwem ozdobione:
 Masz dość Patronek/ u Syna Bożego/
 Które mu były/ czystością ślubione.
 Przetoż wesel się/ a triumfuy śmiecie
 Masz przy trzech Królach/ Przyjaciółek wiele.

I ty zakonie cny Cistercienski/
 Słuszną przyczynę masz wielkiej radości;
 Bo przy ozdobie tych Panien Męczennicy/
 W klasztorach twoich/ ich Święte kosci/
 Po wsytkim świecie/ odpoczynek mają:
 Wesel się/ bo cie/ w Opiece chowają.

Prose Moy JESU / Lilia Czystości ;
 Za modlitwami twej oblubienice /
 URSZULI Swietey: użycz mi litości ;
 Bym powstał z grzechow / a twej miłosnice
 Wiernym był sługa przez me wszystkie lata :
 Poki ma Dusza nie opuści Swiata.

A M E N.

Antiphona z Starego Ci-
 stercienskiego Breviarza.

OKwiecie polny, y Lilia kon-
 wallia ; CHRISTE JESU :
 ktory jestes, oblubiencem, y mi-
 łosnikiem, Swiętych Panienek ;
 jako jest rzecz wdzięczna, bydź
 przytomnym, przy obliczności
 two-

twoiey? za ktorym chodzachwa-
 ląc ufce Panieńskie; kedy wdzie-
 czna brzmi melodia: Pánienka
 VRSZULA wespół y z Tamarią,
 tobie CHRISTE ustawicznie
 powtarzają. Niech ci będzie,
 czesc y chwala.

Ÿ. Modl się za nami Święta URSZULO
 z towarzyszkami twemi.

Ź. Byśmy się stali godni, obietnić Pána
 Chrystusowych.

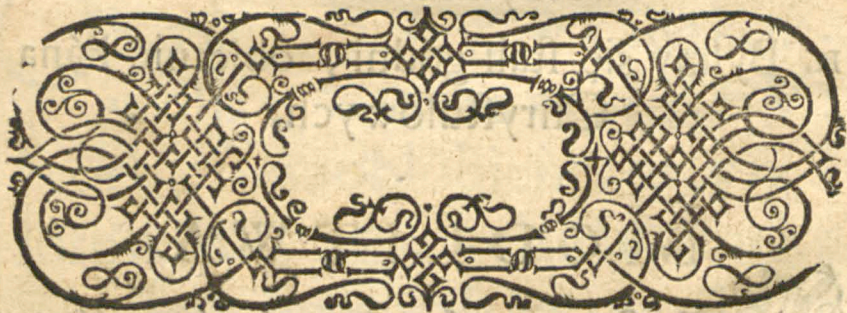
MODLITWA.

Niech nas wspomagają / prosiemy
 Pánie / za sługi / y przyczynny / Świę-
 tych

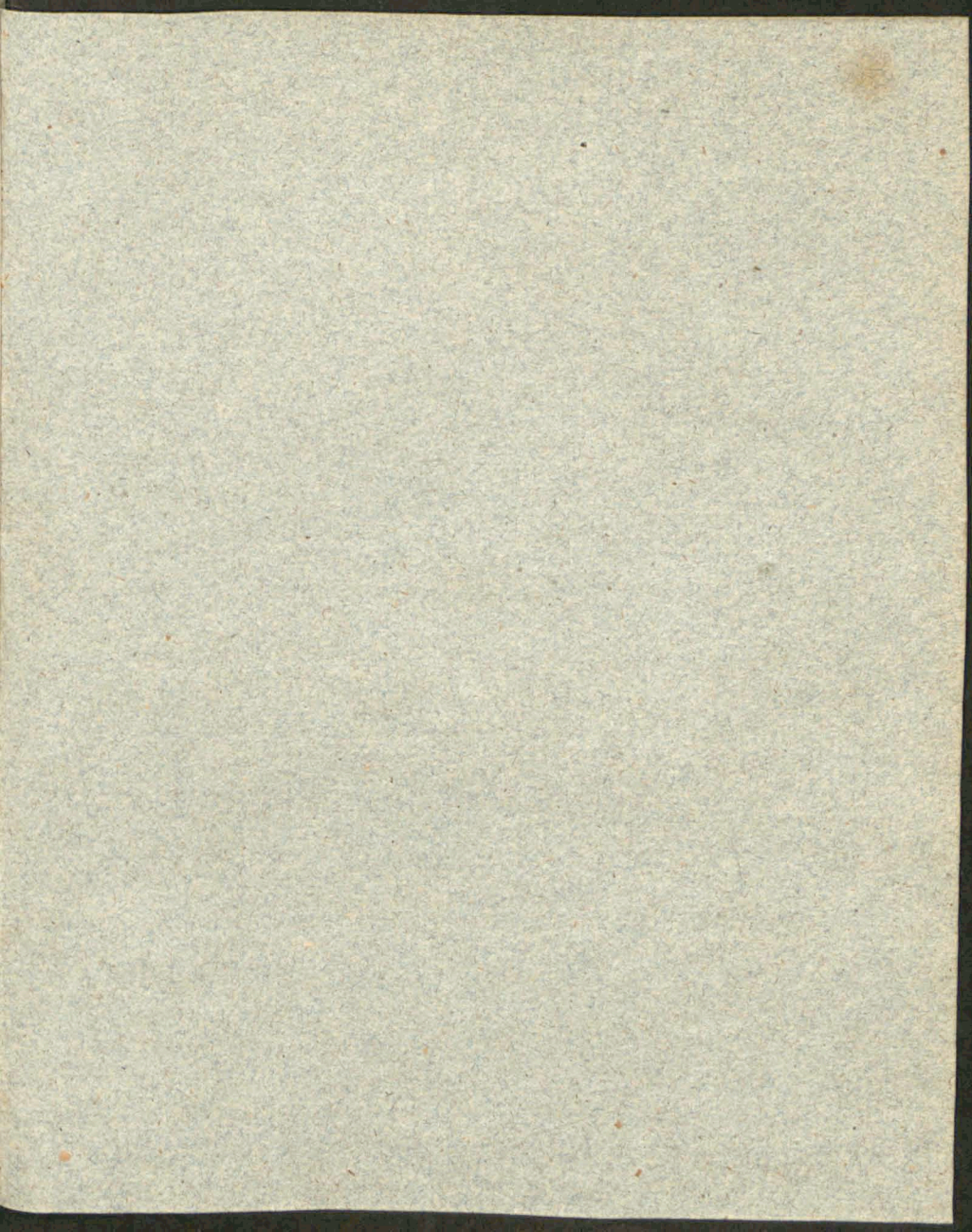

tych Pánien/ y Deczenniczek twoich;
 Ursuli/ y towarzysek iey: abyśmy/
 uroczytym ich pamiatke obchodzac na-
 bożenstwem/ od wszelakiego za ich przy-
 czynna/ zasłużyli bydź uwolnieni z tego.
 Przed I E Z D S A C H R N -
 S T D S A Syna twego Pa-
 na naszego.

A M E N.

7816

6426

8

